

Η Χαραυγή

μελετητῶν τῆς Βίβλου

2012

ΕΚΔΟΣΙΣ ΜΕΛΕΤΗΤΩΝ
ΤΗΣ ΒΙΒΛΟΥ

Η ΧΑΡΑΥΓΗ

THE DAWN (GREEK)

EAST RUTHERFORD, NEW JERSEY 07073 — U.S.A.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΕΤΟΣ 49ον— ΜΑΙΟΥ-ΙΟΥΝΙΟΥ 2012

ΣΗΜΕΙΑ ΑΛΑΓΗΣ.....	2
Ο ΟΜΙΟΠΑΘΗΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ	13
ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΖΩΗ ΚΑΙ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ.....	25
ΣΕΙΡΑΙ ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ.....	39
Ο ΠΑΣΤΩΡ ΡΩΣΣΕΛΛ.....	52
ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ.....	61
ΜΑΡΤΑΡΙΤΑΙ.....	64

---000---

ΕΚΔΟΣΙΣ ΜΕΛΕΤΗΤΩΝ
ΤΗΣ ΒΙΒΛΟΥ

Η ΧΑΡΑΥΓΗ

THE DAWN (GREEK)

EAST RUTHERFORD, NEW JERSEY - U.S.A.

ΝΕΑ ΚΑΙ ΑΠΟΨΕΙΣ

ΣΗΜΕΙΑ ΑΛΛΑΓΗΣ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΤΑΞΕΩΣ.

αφ' ὅλην
τὴν διάρ-
κειαν τοῦ
Εὐαγγελι-
κοῦ Αἰῶνος, ὁ
λαὸς τοῦ Κυρίου
μὲ ζῶντ' ἐπιθυμί-
αν ἐκ καρδίας ἀπέ-
βλεπε διὰ τὸν και-
ρὸν ὅποτε θὰ συνη-
θροίζωντο μετὰ τοῦ
Κυρίου εἰς τὸν οὐ-
ράνιον οἶκον, μὲ

τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ἐγκαθιδρυομένην ἐπὶ
τῆς Γῆς, τὸν θαυμάσιον ἐκείνον καιρὸν, τὸν
προλεχθέντα ὑπὸ πάντων τῶν ἁγίων Αὐτοῦ προ-
φητῶν, ὅτε δικαιοσύνη θὰ βασιλεύῃ ἐφ' ὅλης τῆς
ἀνθρωπότητος, ὅτε ὁ Θεὸς θὰ σπογγίσῃ πᾶν δά-
κρυον ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν τῶν ἀνθρώπων, ὅτε οὔ-
τε λύπη, οὔτε πόνος καὶ στεναγμὸς· οὐδὲ αὐτὸς
ὁ θάνατος θὰ ὑπάρχῃ. ΑΠΟΚ. κα:1-5.

Πρὶν ἀκόμη ὁ Ἰησοῦς τελειώσῃ τὴν ἐπίγειον
 Αὐτοῦ σταδιοδρομίαν, οἱ μαθηταὶ ἠρώτησαν
 Αὐτὸν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου, λέγοντες,
 "Τὶ τὸ σημεῖον τῆς παρουσίας σου καὶ τῆς συν-
 τελείας τοῦ αἰῶνος;" MATΘ. κδ:3. Οὗτοι προφα-
 νῶς κατηνόουν, ὅτι, πρὶν ἐκπληρωθῶσιν αἱ
 προσδοκίαι τῆς ἐνδόξου ἐλπίδος των, ὁ Ἰησοῦς,
 διὰ κάποιον σκοπὸν θὰ ἀνεχώρῃ ἐξ αὐτῶν, καὶ
 θὰ ἐπανήρχετο ὅπως ἰδρύσῃ τὴν βασιλείαν Του
 ἐπὶ τῆς Γῆς. Σπουδαία τις διακοίνωσις, γε-
 νομένη ὑπὸ τοῦ Ἰησοῦ κατὰ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον
 εἰς ἀπάντησιν τῆς ἐρωτήσεως των, ἦτο ὅτι,

" Τότε θέλει εἶσθαι θλίψεις μεγάλη ὅ-
 ποία δὲν ἔγεινεν ἀπ' ἀρχῆς κόσμου ἕως
 τοῦ νῦν, οὐδὲ θέλει γείνῃ τοιαύτη μετὰ
 ταῦτα." MATΘ. κδ:21.

Η ΕΠΙΦΑΝΕΙΑ ΤΗΣ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣ ΤΟΥ

Ἡ ἐλπίς αὕτη τῆς συμμετοχῆς μετὰ τοῦ Κυ-
 ρίου αὐτῆς ἐν τῇ βασιλείᾳ Του, ἦτο συνδεде-
 μένη ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν τῆς ἀρχηγόνου ἐκκλησίας
 μὲ τὴν ἐπ' ἀνόδον Αὐτοῦ, καὶ διακαῶς ἐπεθύμουν
 τὸ γεγονός τοῦτο, διότι παθήματα περὶ τῆς
 πίστεως των ἦτο πολλάκις ἡ μερὶς των κατὰ
 τὸν καιρὸν ἐκεῖνον τῶν δοκιμασιῶν των. Τοι-
 ουτοτρόπως εὐρίσκομεν τὸν ἀπόστολον Παῦλον
 γράφοντα ἐνθαρρυντικοὺς λόγους εἰς τοὺς ἐν
 Θεσσαλονίκη ἀδελφοὺς, οἵτινες κατεδιώκοντο,
 λέγων εἰς αὐτοὺς, ὅτι, καὶ οὗτοι καὶ αὐτὸς
 ἀληθῶς θὰ εὕρωσιν ἀνάπαυσιν ὅταν ἔλθῃ ὁ Κύ-
 ριος Ἰησοῦς διὰ νὰ δοξασθῇ ἐν τοῖς ἁγίοις
 Αὐτοῦ, καὶ " ἀποκαλυφθῇ ἀπ' οὐρανοῦ μετὰ τῶν
 ἀγγέλων τῆς δυνάμεως Αὐτοῦ, κάμνων ἐκδίκησιν
 εἰς τοὺς μὴ γνωρίζοντας τὸν Θεόν, καὶ εἰς
 τοὺς μὴ ὑπακούοντας εἰς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Κυ-

ρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ." Β.ΘΕΣΣ. α:7,8.

Ἀλλ' ὑπὸ θείαν ἔπνευσιν προειδοποιήσεις αὐτῶν εἰς ὑπομονὴν καὶ καρτερίαν, ὑποδεικνύει ὅτι, πρὶν ἔλθῃ ἡ ἡμέρα ἐκείνη, εἰδικὰ γεγονότα πρέπει νὰ λάβουν χώραν. Ἐξηγεῖ δὲ ὁ Παῦλος ὅτι, πρῶτον πρέπει νὰ ἐπέλθῃ ἀποστασία, καὶ "ἀποκαλυφθῇ ὁ ἄνθρωπος τῆς ἀμαρτίας, ὁ υἱὸς τῆς ἀπωλείας," ὁ ἀντίχριστος, τὸ κίβδηλον σύστημα, ἀποτελούμενον ἀπὸ ψευδεῖς ἀποστόλους τοῦ Κυρίου καὶ ἀποστάτιν, ἐκκλησίαν, ὀνομαζομένην "χριστιανισμὸς κατ' ὄνομα"

" τὸν ὅποιον ὁ Κύριος θέλει ἀπολέσει μὲ τὸ πνεῦμα τοῦ στόματος αὐτοῦ, καὶ θέλει ἐξαφανίσει μὲ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς παρουσίας αὐτοῦ." Β.ΘΕΣΣ. β:3,8.

ΑΝΑΖΩΠΥΡΗΣΙΣ ΕΡΕΥΝΗΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑΝ

Ἀναμφιβόλως, ἔνεκεν τοῦ ὠρισμένου καιροῦ τοῦ σκοποῦ τοῦ Θεοῦ διὰ νὰ γείνη τοῦτο, ἦλθε κατὰ τὸ τέλος τοῦ Εὐαγγελικοῦ Αἰῶνος ἀξιοσημείωτος καὶ εὐρεῖα ἐξέτασις τῶν διδασκαλιῶν τοῦ Θεοῦ, ἰδιαιτέρως τῶν ἀναφερομένων εἰς τοὺς "προφητικὸς καιροὺς." Ἡ εὐρεῖα αὕτη ἐκζητήσεις εἶχε τὴν μικρὰν αὐτῆς ἀρχὴν βλαστήσεως κατὰ τὸν δέκατον ἔκτον Αἰῶνα μὲ τὴν Μεταρρύθμισιν, πλὴν ἦλθεν εἰς τὴν πλήρη αὐτῆς ἀνθῆσιν κατὰ τὸν δέκατον ὄγδοον Αἰῶνα. Πολλοὶ πεπαιδευμένοι καὶ λόγιοι, εἰς ὅλλα τὰ μέρη τοῦ κόσμου, ἤρχισαν νὰ ἐρευνῶσι βαθέως εἰς τὰς Γραφὰς, ἐνθαρρυνόμενοι δι' ἐνθέρμου ἐνδιαφέροντος εἰς τὰς προφητείας, ἀναφορικῶς μὲ τὴν Δευτέραν Παρουσίαν τοῦ Κυρίου, τοῦ τέλους τοῦ Αἰῶνος, καὶ τῆς ἐγκαθιδρύσεως τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τῆς Γῆς.

Κατὰ τὸν Δέκατον Ἑνατον Αἰῶνα, πολλὰ μελέται ἐδημοσιεύθησαν μὲ τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐρευνῶν τῶν ἐρευνητῶν τούτων τῆς ἀληθείας, πολλὰ δὲ ἐξ αὐτῶν διεκκήρυττον διακρατουμένας πεποιθήσεις ἀναφορικῶς μὲ τὴν ἀθανασίαν τῆς ψυχῆς, αἰωνίων βασάνων-πυρρὸς καὶ θείου- τριάδος θεῶν καὶ ἄλλων πλανῶν. Εἰς τῶν ἐνθέρμων τούτων ἐρευνητῶν τῆς Γραφῆς ἦτο ὁ ἀδελφὸς RUSSELL, μέσω τῆς διακονίας αὐτοῦ ὁ λαὸς τοῦ Κυρίου ἠὺλογήθη πλουσίως μὲ τὴν ἀπλὴν καὶ ὅμως Γραφικὴν διδασκαλίαν, τὴν ἁρμονικὴν ἔκθεσιν τῶν θεμελειωδῶν διδασκαλιῶν τοῦ Λόγου τοῦ Θεοῦ, καὶ τοῦ θείου Αὐτοῦ σχεδίου καὶ σκοπῶν Αὐτοῦ διὰ τὴν ἀνθρωπότητα.

Κατὰ τὴν μακρὰν διάρκειαν τοῦ Εὐαγγελικοῦ Αἰῶνος, δὲν δυνάμεθα νὰ γνωρίζομεν πόσοι ἀδελφοὶ ἐν Κυρίῳ ὑπέφερον καταδίωξιν καὶ θάνατον τῇ ὑποκινήσει τοῦ ψευδοῦς τούτου συστήματος τοῦ περιγραφομένου ὑπὸ τοῦ ἀποστόλου, καθὼς ἐπόθουν καὶ προσηύχοντο διὰ τὴν ἐπάνοδον τοῦ Κυρίου, πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἰδρύσεως τῆς ἀληθοῦς καὶ δικαίας αὐτοῦ βασιλείας. Πλὴν γνωρίζομεν ἐκ τῶν Γραφῶν, καὶ ἐξ ὅσων λαμβάνουν χώραν σήμερον εἰς καιρὸν ὅτε ἡ προλεχθεῖσα τελικῶς καταστροφή τοῦ συστήματος ἐκείνου εἶναι πλυσίνον.

Ἡ ἀχλὺς τῆς ἀγνοίας διασκορπίζεται ὑπὸ τῆς καθημερινῆς γνώσεως καὶ διαφωτίσεως τῶν μαζῶν, καὶ αἱ ἀλύσεις τῆς δεισιδαιμονίας θραύονται ὑπὸ τῆς ἀδυσωπῆτος δυνάμεως τῆς παρούσης γνώσεως ἣτις ἔρχεται ἐκ τῆς αὐξήσεως καὶ γενικῆς παιδείας τοῦ λαοῦ, καὶ τοιουτοτρόπως ἡ ἀπ' αἰώνων δεσποτεία τοῦ ἐκκλησιαστικισμοῦ ἐπὶ τοῦ λαοῦ κλονίζεται.

Ἐκκλησιαστικοὶ ποιμένες ἐγκαταλείπουν

τὸ ποίμνιον αὐτῶν, καὶ αὐτὰ τὰ πρόβατα καθίστανται ὀλιγώτερον πρόβατα, καὶ μετὰ παρρησίας ἀμφιβάλλουν, καὶ εἰς πολλὰς περιπτώσεις ἀπορρίπτουν ἀκόμη καὶ τὰς ὑποδείξεις τῶν ἀρχηγῶν αὐτῶν, ἐνῶ μερικὰ ἄλλα θρησκευτικὰ συστήματα ὁμολογοῦν οἰκονομικὰς δυσκολίας, αἵτινες βεβαίως φανερῶνουν ἀδιαφορίαν ὑποστηρίξεως παρὰ τῶν μελῶν αὐτῶν. Τοιοῦτοτρόπως βλέπομεν ὅτι τὰ ἐκκλησιαστικὰ στοιχεῖα τῆς παρούσης κοινωνικῆς οἰκοδομῆς ἐξασθενοῦν, καὶ πρέπει νὰ συμπεραίνωμεν ὅτι καταρρέουν ὑπὸ τῆς ἐπιφανείας τῆς Παρουσίας τοῦ Κυρίου, καθὼς προεῖπεν ὁ Παῦλος.

ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ - ΕΥΛΟΓΙΑΙ ΚΑΙ ΚΑΚΙΑΙ

Ἐξ ἀρχῆς τῆς ὑπάρξεως ἕως τοῦ τέλους τοῦ παρελθόντος Αἰῶνος, ἡ κοινωνικὴ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς Γῆς ἀπὸ αἰῶνα εἰς αἰῶνα ἐβάδιζε χωρὶς καμμίαν ἀλλαγὴν. Διὰ τὴν πλειονότητα ἦτο ἀπλὴ ἡ ζωὴ ἀγροτικῆ ὑπαρξίς-ζήτημα καλλιιεργείας μικροῦ μέρους τῆς Γῆς, περιποίησις ἀγελάδων, ποίμνιων, ὀρνίθων καὶ χοίρων. Βεβαίως ὑπῆρχον καὶ πόλεμοι κατὰ περιόδους, πεῖναι, κατακλυσμοί, καὶ ἐπιδημίαι. Ἀλλ' ὥς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, καθὼς ἦτο ἡ ζωὴ τοῦ πατρὸς οὗτος ἦτο καὶ ἡ ζωὴ τοῦ υἱοῦ, μετὰ μικρὰν διαφορὰν ἀπὸ γενεὰς εἰς γενεάν.

Μὲ τὴν ἔλευσιν τοῦ Ἰ.Η. Αἰῶνος, ἔνεκεν βεβαίως τῆς προνοίας τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐν ἀρμονίᾳ μὲ τὴν θείαν διάταξιν, πολιτικὴ καὶ οἰκονομικὴ ἀλλαγὴ ἦλθεν μὲ μεγάλην ταχύτητα. Ἐξοχοὶ μηχανικαὶ ἀνακαλύψεις, ἀπότομως παρουσιάσθησαν ἐπὶ τῆς σκηνῆς, ἐνθαρρύνουσαι τὴν χρῆσιν καὶ εἰσαγωγὴν τῶν ἐργοστασιῶν, μὲ σύστημα ἀφθόνου παραγωγῆς τροφῆς καὶ ποικίλων εἰδῶν, ὅπερ ἔφερε τὴν ἀναγκαιότητα τῆς

ἐπικοινωνίας καὶ ἀλλαγῆς τῆς οἰκογενειακῆς καὶ κοινωνικῆς ζωῆς, ἀγροτικῆς καὶ ἀστικῆς. Ὁ ἐργάτης τότε κατὰ πολὺ ἐξηρτάτο διὰ τὴν ὑπαρξίν αὐτοῦ ἐπὶ τῆς μακροχρονίου ἐργασίας τοῦ ἐργοστασίου, καὶ ὅταν τὸ ἐργοστάσιον ἐχαλάρωνε ἢ ἐκλείε τὰς πύλας του, αὐτὸς καὶ ἡ οἰκογένειά του πολλάκις ἤρχοντο εἰς πείναν καὶ ἔνδειαν, καὶ κατὰ πάντα ὑπέφερον. Δὲν εἶχον πλεόν τὸν κῆπον αὐτῶν διὰ προΐδντα, σίτου, πατατῶν, ὀρνίθων, γάλακτος κ.λ.π. διὰ ἐπιζήσουν ἐπὶ τινὰ καιρὸν, κακὸν καὶ δύσκολον.

Ἡ θλιβερά αὕτη κατάστασις δυνατὸν νὰ ἐξηκολούθη ἐπ' ἄπειρον, ἐκτὸς δύο τινῶν πραγμάτων: ἡ συνένωσις τῆς δυνάμεως ταύτης ἥτις εἶναι τόσον καταληπτὴ εἰς ἀριθμοὺς-σωματεῖων, συλλόγων, ἐνώσεων κ.λ.π. ὁργανώσεων, καὶ ἡ αὐξάνουσα συναίσθησις τῆς δυνάμεως ταύτης ἥτις εἶχεν ἔλθει ἐκ τῆς παιδείας, τῆς γνώσεως καὶ τῆς ταχύτητος τοῦ ταξιδεύειν, ἅτινα ὅλα ταῦτα ἐπῆλθον ὡς ἀποτέλεσμα τῆς "ἐπιφανείας τῆς Παρουσίας τοῦ Κυρίου ἡμῶν.

Τοιοιτοτρόπως, μὲ πολλοὺς πόνους, ὡδίνας ἐγεννήθησαν τὰ ἐργατικὰ σωματεῖα, ἅτινα ἀποτελοῦν ἡνωμένην καὶ ἰσχυρὰν φωνὴν διὰ τὸν ἐργάτην, ὅστις -θλιβερῶς βλέποντες τοῦτο-δὲν χρησιμοποιεῖ πάντοτε σοφῶς, μὲ ἐγκράτειαν, ἀνιδιοτελῶς τὴν δύναμιν ταύτην.

Ο ΑΡΜΑΓΕΔΔΩΝ ΚΑΙ ΤΑ ΠΟΛΛΑ ΑΥΤΟΥ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

Ἡ ἐπακόλουθος σύγκρουσις τῶν δύο τούτων στοιχείων τῆς κοινωνίας -κεφαλαίου καὶ ἐργάτου- πρὸ πολλοῦ ἐθεωρεῖτο παρὰ πολλῶν ὡς τὸ κύριον -ἐὰν ὅχι τὸ μόνον αἷτιον καὶ πληγὴν-

σημεῖον τῆς πάλης μεταξὺ τοῦ ἀνθρώπου ὅπερ
θα ξεσπάσῃ εἰς τὸν Παγκόσμιον Ἀρμαγεδδῶνα.
ΣΟΦ.α:7-9.

Παρατηροῦντες τὴν ἐπικρατοῦσαν ἰδιοτέ-
λειαν, ἥτις ἀτυχῶς περιβάλλει πᾶν τμῆμα τοῦ
ἀνθρωπίνου γένους, πλουσίους καὶ πτωχοὺς, ὑ-
ψηλοὺς καὶ ταπεινοὺς, δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ
οὐδεμία ἀμφιβολία ὅτι ἡ ἐξακολουθοῦσα αὕτη
πάλη μεταξὺ κεφαλαίου καὶ ἐργάτου, θα παίξῃ
ἀληθῶς σπουδαῖον ρόλον εἰς τὴν καταστρεπτι-
κὴν αὐτὴν περίοδον τοῦ καιροῦ τοῦ προλεχθέν-
τος εἰς τὰς Γραφὰς ὡς "ἡ ἡμέρα τοῦ Κυρίου,"
ΙΩΗΛ β:1, "ἡμέρα τῆς ἐτοιμασίας αὐτοῦ," ΝΑΟΥΜ
β:3, "ἡμέρα τῆς ὀργῆς τοῦ Κυρίου." ΣΟΦ.α:18.
β:3.

Ἀλλὰ σήμερον βλέπομεν ὅτι ὑπάρχουν καὶ
ἄλλοι παράγοντες ἐπιπροσθέτως τῆς πάλης με-
ταξὺ κεφαλαίου καὶ ἐργάτου, ὅπερ ἐπίσης θα
συμβάλλῃ εἰς τὴν ἀναγκαίαν αὐτὴν καταστροφὴν
τῆς παρούσης πονηρᾶς, ἀδίκου καὶ ἁμαρτωλῆς
κοινωνικῆς καταστάσεως, γεγονὸς ὅπερ δὲν ἦτο
καταφανὲς -ὅπως σήμερον- πρὸ ἡμίσεως ἑκατον-
ταετηρίδος, καθημερινῶς, μᾶλλον καθ' ὥραν μᾶς
ἐφιστᾶται ἡ προσοχὴ ἡμῶν εἰς τοὺς κινδύνους
τῆς ἐξακολουθητικῆς μολύνσεως τοῦ ἀέρος, τῆς
Γῆς, καὶ τοῦ ὕδατος, τοῦ μικροῦ τούτου -καὶ
μόνου πλανήτου ἐπὶ τοῦ ὁποίου ζῶμεν- μετὴν
τρομερὰν καὶ ὀλονὲν τρομακτικὴν ἀπειλὴν τῆς
τελείας καταστροφῆς τοῦ πολιτισμοῦ, διὰ τῆς
χρήσεως τῆς ἀτομικῆς ἐνεργείας, παρ' ὅλας τὰς
διεθνεῖς διαπραγματεύσεις καὶ συνθήκας, ὁ
κίνδυνος τῆς χρήσεως φαρμάκων, καταποτίων
ναρκωτικῶν, ἅτινα τείνουν εἰς τὴν καταστρο-
φὴν τῆς ζωῆς πολλῶν νέων καὶ νεανίδων, κατα-
δικαζομένων ὡς ἐκ τούτου εἰς δουλείαν καὶ
πνευματικὸν μαρασμὸν, καθὼς καὶ διὰ τὴν παγ-

κόσμιον ὑπερπλήθυσιν τῆς ἀνθρωπότητος, συ-
νυφασμένων ὅλων τούτων με πεῖναν, ἔνδειαν,
ἀνηθικότητα καὶ διαφθοράν ἀπειλεῖ τὸν κόσμον.

Ταῦτα εἶναι στοιχεῖα ταραχῆς, ἅτινα δὲν
ὑπῆρχον πρὸ πεντηκονταετίας, καὶ τὰ ὅποια
εἶναι παράγοντες οἵτινες κάμνουν τὴν παροῦ-
σαν θλίψιν τοῦ παρόντος καιροῦ τοιαύτην, "ὅ-
ποια δὲν ἔγεινεν ἀπ' ἀρχῆς κόσμου ἕως τοῦ νῦν,
οὐδὲ θέλει γείνει μετὰ ταῦτα." MATΘ. κδ:21.
Ἀδυσωπήτως καὶ ἀναποφεύκτως αὕτη ὁδηγεῖ τὴν
παροῦσαν πονηρὰν κοινωνίαν νὰ πίνῃ ἐκ τοῦ
προλεχθέντος Ἀρμαγεδδῶνος τὸ ποτήριον τῆς
τρομερᾶς αὐτῆς θλίψεως. Πάντως, ὅλοι εἴμεθα
ἐνήμεροι περὶ τῶν περιβαλλόντων ἡμᾶς πανταχό-
θεν σημείων τούτων.

ΡΙΖΑ ΠΑΣΗΣ ΚΑΚΙΑΣ

Ἀλλ' ὑπάρχει καὶ ἄλλο μέρος τοῦ πολιτισ-
μοῦ μας ὅπερ δεικνύει σημεῖον ἀσθενείας, καὶ
περὶ τοῦ ὁποίου δὲν ἀκούομεν συζητήσεις κα-
θὼς ἀκούομεν περὶ ἄλλων κακῶν, ἰσως διότι εἶ-
ναι ὀλιγότερον κατανοητὸν. Ἐν τούτοις πολ-
λοὶ ἐξ ἡμῶν, καὶ ἰδιαιτέρως αἱ σύζυγοι ἡμῶν
αἵτινες προμηθεύονται τὰ τρόφιμα, καθημερι-
νῶς αἰσθάνονται τὰ συμπτώματα τῆς ἀσθενείας
ταύτης, καίτοι πολλὰ δὲν ἐννοοῦν τὴν βασι-
κὴν ρίζαν αὐτῆς. Τὸ σύμπτωμα, εἰς τὴν ὑπόθε-
σιν αὐτὴν, εἶναι αἱ ὑψηλαὶ καὶ αὐξάνουσαι τι-
μαὶ τῶν τροφίμων καὶ ἄλλων οἰκιακῶν χρειωδῶν.
Καὶ ἡ ἀσθένεια αὕτη εἶναι ἡ πτῶσις τῆς χρη-
ματικῆς ἀξίας τῆς ἀγορᾶς.

Ἀπλῶς ὁμιλοῦντες, εἴμεθα ὡς ἔθνος, ἐξο-
δεύοντες περισσότερα ἀπὸ ὅσα ἐσοδεύομεν. Διὰ
νὰ ἰσοσκελισθῇ τοῦτο, ἡ ὁμοσπονδιακὴ Κυβέρνηση

σις "δανείζεται" ἀπὸ τὴν Ἐμπορικὴν Τράπεζαν, πωλοῦσα εἰς αὐτὴν Κυβερνητικὰς μετοχὰς, διὰ τὰς ὁποίας ἡ Τράπεζα πληρώνει κατὰ πολὺ μὲ πιστοτικὰ γραμμάτια τὴν Ὁμοσπονδιακὴν Κυβέρνησιν. Τοῦτο αὐξάνει τὴν ἀγοραστικὴν ἀξίαν τῶν εἰδῶν τῆς ἀγορᾶς, καὶ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ὑποῦνται αἱ τιμαὶ τῶν εἰδῶν, προξενούσαι τὴν κατάπτωσιν τῆς χρηματικῆς δυνάμεως.

Μέρος τοῦ ἐλλείμματος τοῦ προϋπολογισμοῦ, εἶναι ἕνεκεν τοῦ μεγάλου ποσοῦ χρημάτων ἐξοδευομένου διὰ τὸν πόλεμον. Μέρος τούτου ἐξοδεύεται διὰ τὴν διατήρησιν τῆς στρατιωτικῆς δυνάμεως εἰς ἄλλα μέρη τοῦ κόσμου. Εἶναι τοῦτο ἐπίσης, ἕνεκεν τοῦ προγράμματος ἐξωτερικῆς βοήθειας τῶν ὑπαναπτύκτων χωρῶν, ὡς ἀποτέλεσμα δὲ τούτων ἐξοδεύομεν δισεκατομμύρια δολλάρια εἰς τὸ ἐξωτερικόν, ὅπερ φέρει διαταραχὴν εἰς τὴν δυναμικὴν ἀποθήκην τοῦ χρυσοῦ. Ἡ ἀνωμαλία αὕτη εἶναι παγκόσμιος καὶ ἕκαστον ἔθνος, μικρὸν ἢ μεγάλον, εἶναι συνδεδεμένον μετὰ τοῦ ἄλλου, ὥστε ἡ πτώσις τοῦ ἑνὸς νὰ εὕρισκῃ ἀντίκτυπον εἰς ὅλους.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΒΑΣΙΛΕΙΑΝ ΤΟ ΧΡΗΜΑ ΑΝΕΥ ΑΞΙΑΣ.

Ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν ἀπάντησιν τῆς ἐρωτήσεως τῶν μαθητῶν Του, εἶπεν ὅτι, θὰ ἔλθῃ καιρὸς θλίψεως ὁποία ποτὲ δὲν ἔγεινεν ἀφ' οὗτου ὑπῆρξεν ἔθνος, οὐδὲ θέλει γεῖναι μετὰ ταῦτα. Ὁ καιρὸς οὗτος τῆς θλίψεως εἰς τὰς Γραφὰς ἀναφέρεται ὡς "ἡμέρα ἐκδικήσεως τοῦ Θεοῦ" ἢ "ἡμέρα τοῦ θυμοῦ αὐτοῦ." Τοῦτο προμηνύει τὴν παρέλευσιν τῆς παρούσης καταστάσεως διὰ τῆς ἀντικαταστάσεως αὐτῆς ὑπὸ τῆς νέας καὶ καλῆς καταστάσεως. Μία ἐκ τῶν προφητειῶν

τούτων δίδεται ὑπὸ τοῦ προφήτου Σοφονίου,

" Ἐγγὺς εἶναι ἡ ἡμέρα τοῦ Κυρίου ἡ μεγάλη, ἔγγυς, καὶ σπεύδει σφόδρα.

Φωνὴ τῆς ἡμέρας τοῦ Κυρίου, πικρῶς θέλει φωνάξει ἐκεῖ ὁ ἰσχυρὸς.

Ἡμέρα ὀργῆς ἡ ἡμέρα ἐκείνη, ἡμέρα θλίψεως καὶ στενοχωρίας, ἡμέρα ἐρημώσεως καὶ ἀφανισμοῦ.

Ἡμέρα σκότους καὶ γνόφου, ἡμέρα νεφέλης καὶ ὁμίχλης, ἡμέρα σάπιγγος καὶ ἀλαλαγμοῦ, κατὰ τῶν ὀχυρῶν πόλεων καὶ κατὰ τῶν ὑψηλῶν πύργων.

Καὶ θέλω καταθλίψει τοὺς ἀνθρώπους, καὶ θέλουσι περιπατεῖ ὡς τυφλοὶ, διότι ἡμάρτησαν εἰς τὸν Κύριον.

Καὶ τὸ αἷμα αὐτῶν θέλει διαχυθῇ ὡς κόπρος, καὶ αἱ σάρκες αὐτῶν ὡς κόπρος.

Ἀλλ' οὐδὲ τὸ ἀργύριον αὐτῶν, οὐδὲ τὸ χρυσίον αὐτῶν θέλει δυνηθῇ νὰ λυτρώσῃ αὐτοὺς ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς ὀργῆς τοῦ Κυρίου. Καὶ πᾶσα ἡ γῆ θέλει καταναλωθῇ ὑπὸ τοῦ πυρὸς τοῦ ζήλου αὐτοῦ.

Διότι θέλει κάμει συντέλειαν, μάλιστα ταχείαν, ἐπὶ πάντας τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν."

Ὅμιλῶν περὶ τοῦ καιροῦ τούτου ὁ προφήτης ΙΕΖΕΚΙΗΛ ζ':17-19, λέγει, "πᾶσαι αἱ χεῖρες θέλουσι παραλυθῇ, καὶ πάντα τὰ γόνατα θέλουσι ρεύσει ὡς ὕδωρ. Καὶ θέλουσι περιζωσθῇ σάκκον, καὶ φρίκη θέλει καλύψει τὰ πρόσωπα, καὶ φαλάκρωμα ἐπὶ πάσας τὰς κεφαλὰς αὐτῶν."

Αἱ διακηρύξεις αὗται τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ προφητῶν φανερώνουν ὅτι, ἡ τελικὴ φάσις τῆς

μεγάλης θλίψεως ἥτις θὰ ἔλθῃ ἐπὶ τοῦ κόσμου εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ Ἰεχωβά, ὁ χρυσοῦς καὶ ὁ ἄργυρος -τὸ χρῆμα- δὲν θὰ ἔχουν πλεονάζειαν. Ἀλλ' ὅταν ἡ ἡμέρα τοῦ Ἰεχωβά θὰ ἔχῃ τελειώσῃ τὸ ἔργον αὐτῆς, ὁ παρὼν πονηρὸς αἰὼν τοῦ κακοῦ καὶ τῆς ἀμαρτίας θὰ παρέλθῃ, καὶ ἡ δικαιοσύνη τοῦ Θεοῦ βασιλεία θὰ ἐγκαθιδρυθῇ ἐπὶ τῆς Γῆς. Ὅλη ἡ ἀνθρωπότης θέλει ἐγερθῇ ἐκ τῶν μνημείων-ὀλίγον κατ' ὀλίγον καθ' ὅλην τὴν χιλιετηρίαν τοῦ Χριστοῦ βασιλείαν- καὶ πάντες θέλουσιν ἐλθεῖν εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀληθείας. A.TIM. β:3-6.

" Καὶ θέλουσι κτίσει οἰκίας καὶ θέλουσι κατοικεῖ ἐν αὐταῖς. Θέλουσι φυτεύσει ἀμπελῶνας, καὶ θέλουσι φάγει τὸν καρπὸν αὐτῶν." ΗΣΑΙΑΣ ξε:21.

Πάντες οἱ εὐπειθεῖς τῆς ἀνθρωπότητος, θὰ ἀπολαύσουν αἰώνιον ζωὴν, εἰρήνην καὶ εὐτυχίαν ἐπὶ τῆς γῆς, ἥτις τότε ὑπὸ τὴν εὐλογίαν τῆς δικαίας βασιλείας τοῦ Χριστοῦ, ὁλόκληρος ἡ γῆ θέλει καταστασθῇ Παράδεισος. Ὅποια ἐνδοξος ἄποψις! ΑΠΟΚ.κα:1-4, κβ:17. ΗΣΑΙΑΣ λε:1-10.

" ὦ! πάντες οἱ διψῶντες, Ἔλθετε εἰς τὰ ὕδατα, καὶ οἱ μὴ ἔχοντες ἀργύριον, ἔλθετε, ἀγοράσατε, καὶ φάγετε, Ναί, ἔλθετε, ἀγοράσατε οἶνον καὶ γάλα ἄνευ ἀργυρίου καὶ ἄνευ τιμῆς." ΗΣΑΙΑΣ νε:1.

Ἐλθέτω ἡ Βασιλεία Σου, Κύριε. AMHN.

Ὁ ὁμοιοπαθὴς ἄνθρωπος.

Ο ΟΜΟΙΟΠΑΘΗΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ

"Ὁ
Ἥλι-
ας ἦτο ἄν-
θρωπος ὁμοιο-
παθὴς μετ' ἡμᾶς,
καὶ προσηυχήθη
ἐνθέρμως νὰ μὴ βρέ-
ξη, καὶ δὲν ἔβρεξεν ἐ-
πὶ τῆς γῆς ἔτη τρία καὶ
μῆνας ἕξ, καὶ πάλιν προσηυ-
χήθη, καὶ ὁ οὐρανὸς ἔδωκε βρο-
χὴν, καὶ ἡ γῆ ἐβλάστησε τὸν καρ-
πὸν αὐτῆς." ΙΑΚ. ε:17,18.

---οοο---

ΑΘΑΡΩΣ διακηρύττεται εἰς τὰς
Γραφὰς ὅτι "Ὅσα προεγράφησαν
διὰ τὴν διδασκαλίαν ἡμῶν προε-
γράφησαν," καὶ αὐτὴν τὴν γνῶσιν
ὁ Θεὸς μᾶς τὴν δίδει πρὸς βε-
βαίωσιν τῆς θεμελειώσεως τῆς πίστεως
ἡμῶν εἰς τὸ Εὐαγγέλιον καὶ τὰς ἐπαγγελί-
ας τοῦ Θεοῦ, αἵτινες ἐμπεριέχονται ἐν αὐτῇ.
Μᾶς λέγεται τοῦτο εἰς ΡΩΜ. ιε:4, καὶ εἰς Α.
ΚΟΡΙΝΘ. κεφ. ι. ἐνθα ἀναγινώσκομεν περὶ συμ-
βάντων ἅτινα δύνανται νὰ λογισθῶσιν κέρδος
ὑπ' ἐκείνων οἵτινες περιπατοῦσιν εἰς τὰ βήμα-
τα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, ζητοῦντες νὰ κάμωσι τὴν
κλῆσιν καὶ ἐκλογὴν αὐτῶν βεβαίαν.

Εἰς τὸ Κεφάλαιον τοῦτο, εἶναι τὰ τέκνα τοῦ Ἰσραὴλ ἅτινα παρίστανται ὡς "παράδειγμα," καὶ προειδοποιούμεθα νὰ μὴ ὑποπέσωμεν καὶ ἡμεῖς εἰς τὸ ἴδιον σφάλμα τῆς "ἀπειθείας." Εἰς τὸ βον ἐδ. μᾶς λέγεται νὰ μὴ πέσωμεν εἰς τὸ ἴδιον κακὸν παράπτωμα "τῆς ἐπιθυμίας." Εἶναι εὐκολὸν νὰ σκεφθῶμεν λέγοντες, "Δὲν θὰ πράξω, ἐγὼ ὡς αὐτοὶ ἔπραξαν. Δὲν θὰ παρὰστρατήσω ὡς αὐτοὶ παρεστράτησαν." Ἀλλ' ὁ Παῦλος μᾶς προειδοποιεῖ εἰς τὸ 12ον ἐδ. Λέγων, "Ὁ νομίζων ὅτι ἵσταται, ἅς βλέπη μὴ πέσῃ." A.KOP. ι:12.

Εἰς τὸ προηγούμενον Κεφάλαιον, ὁ Παῦλος ἐκφράζει τὴν ἰδίαν αὐτοῦ ἀπόφασιν, νὰ μὴ τρέξῃ "ὡς ἀβεβαίως" ἢ "νὰ πυγμαχῇ" ἢ νὰ "κτυπᾷ τὸν ἄερα" ἀσκόπως, καὶ προσθέτει "μήπως εἰς ἄλλους κηρύξας ἐγὼ μείνω ἀδόκιμος." A.KOP. θ:27. Ὁ Παῦλος διέβλεπε τὸ ἐνδεχόμενον τῆς ἀποτυχίας, διὰ τοῦτο ἡ ἀνάγκη τῆς νοημόνου ἀγρυπνίας, καὶ ἔδιδεν ὑγιᾶ καὶ σωτήριον προειδοποίησιν εἰς τοὺς Κορινθίους ἀδελφοὺς.

Εἰς τὰς Γραφὰς, μεγάλοι ἄνδρες πίστεως, δυνάμει καὶ προσευχῆς, πολλάκις ἐφέρθησαν ὑπὲρ τὴν προσοχὴν ἡμῶν. Τὸ ἱαὸν Κεφ. τῆς πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολῆς ἐμπεριέχει κατάλογον ἐκείνων οἵτινες "ἔλαβον καλὴν μαρτυρίαν." Καὶ ὁποῖος τιμητικὸς κατάλογος εἶναι οὗτος! Ὁ ἀπόστολος καλεῖ τοὺς ἀρχαίους τούτους ἀριστέας " νέφος μαρτύρων," καὶ ὑποδεικνύει ὅτι οὗτοι πρέπει νὰ εἶναι ἐνθάρρυνσις δι' ἡμᾶς ὅπως τρέξωμεν μεθ' ὑπομονῆς τὸν προκείμενον εἰς ἡμᾶς ἀγῶνα. EBP. ιβ:1.

Εἰς ὁ ὁποῖος δὲν ἀναγράφεται κατ' ὄνομα εἰς τὸν κατάλογον τοῦτον εἶναι ὁ Ἡλίας, πλὴν

καὶ οὗτος συμπεριλαμβάνεται πιθανῶς εἰς τὸ 38ον ἐδ. διότι, οὗτος ἦτο ἀναμφιβόλως εἰς περὶ τῶν ὁποίων "ὁ κόσμος δὲν ἦτο ἄξιος," οἵτινες ἐπλανῶντο ἐν ἐρημίαις καὶ ὄρεσι καὶ σπηλαίοις καὶ τρύπαις τῆς γῆς." Ἴσως οὗτος ἐπὶ τούτῳ νὰ μὴ ἀναφέρεται ἰδιαιτέρως ὀνομαστικῶς, διότι, ἐκτὸς τοῦ ὠρισμένου ἔργου του, πολὺ ὀλίγον γνωρίζομεν περὶ τοῦ μεγάλου τούτου ἀνδρὸς. Οὗτος εἶναι κάπως ὡσὰν τὸν Μελχισεδεκ, ὅστις ἦτο "ἀπάτωρ, ἀμήτωρ καὶ ἀγενεαλόγητος.

Ὁ Ἡλίας κατὰ πρῶτον παρουσιάζεται εἰς ἡμᾶς εἰς A.ΒΑΣ.ιζ:1, λέγων, "Ζῆ Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ἐμπροσθεν τοῦ ὁποίου παρίσταμαι." Οὗτος ἦτο δυνατὸν νὰ ἦτο ἄνευ γενεαλογίας, πλὴν οὗτος δὲν ἦτο ἄνευ Θεοῦ. Πᾶν ὅ,τι ἔχομεν περὶ αὐτοῦ εἶναι ὅτι, οὗτος ἦτο Θεοβίτης, ἐκ τῶν κατοίκων τῆς Γαλααδ. Συγγραφεὺς τις εἶπε περὶ αὐτοῦ,

" Οὗτος μᾶς ἀπεκάλυψε τὰ τρομερὰ βδελύγματα εἰς τὰ ὅποια ὁ Ἰσραὴλ, κατὰ τὸν μελαγχολικὸν ἐκείνον καιρὸν, εἶχεν βαθέως ὑποπέσει. Ὁμίχλη καὶ παχὺ σκότος ἐκάλυπτεν ὁλόκληρον τὴν γῆν. Τὰ εἶδωλα τῶν Βασιλεῖμ καὶ τῶν Ἀσταρῶθ τρομερῶς ἔλαμπον παντοῦ. Εἶδωλολατρικὸι ναοὶ καὶ βωμοὶ κατεῖχον πάντα ἅγιον τόπον, καὶ κάθε λόφος ἐκάπνιζεν ἀπὸ τὰς θυσίας των. Ἐκάστη δὲ κοιλάς ἀντήχει ἐκ τῶν βλασφημῶν ἱαχῶν καὶ ὠρυγῶν τῶν ἀπανθρώπων ἱερέων, τοῦ κλήρου καὶ ἱερατείου τῶν ἡμερῶν του. Ὁ λαὸς ἔπινεν ἡδέως τὴν ἀνομίαν καὶ τὴν ἀσέβειαν, καὶ διεσκέδαζον εἰς ἀδιανδροπίαν μὲ τὰς ἱεροτελεστίας τῶν γύρωθεν εἰδώλων των, καὶ τῶν θυσιαζομένων τέκνων των εἰς τὸν θεὸν Μολδχ."

Πόσον ἀληθὲς ἦτο ὅτι " ἡ δόξα τοῦ Ἰσρα-
ήλ εἶχεν φύγει!." Τὸ σπέρμα τοῦ Ἀβραὰμ δὲν
ἐδιεκρίνετο πλέον. Τὸ φῶς αὐτῶν εἶχεν μετα-
βληθῇ εἰς σκότος. Τὸ ἅλας εἶχεν χάσει τὴν
οὐσίαν -τὴν γεῦσιν- αὐτοῦ. Τὸ καθαρὸν χρυ-
σίον εἶχεν ἀμαυρωθῇ.

Τὸ ὄνομα Ἑλίας ἐννοεῖ " Ὁ Θεὸς μου εἶ-
ναι. ὁ Ἰεχωβά," ἢ " ὁ Ἰεχωβά εἶναι ὁ Θεός." Ὁ
προφήτης ἦλθεν ἐν δυνάμει καὶ ἐξουσία
παρὰ Κυρίου, διακηρύττων ἐν πίστει καὶ πεποι-
θήσει ὅτι ὁ λαὸς θὰ διεταράσσετο, συναισθανό-
μενος ὅτι "ὑπῆρχεν Θεὸς ἐν τῷ Ἰσραὴλ." Ὁ Ἑ-
λίας εἶπεν, "Δὲν θέλει εἰσθαι τὰ ἔτη ταῦτα
δρόσος καὶ βροχὴ εἰμὴ διὰ τοῦ λόγου τοῦ στό-
ματός μου." A.ΒΑΣ.ιζ:1.

Ἐπὶ τρία καὶ ἥμισυ ἔτη ἡ ἡλιοκαὴς καὶ
κατάξηρος γῆ θὰ ἦτο ἄνευ βροχῆς. Πολλοὶ εἰς
τὰ Δυτικὰ μέρη παραπονοῦνται ὅτι βρέχει πάρα
πολὺ, ἀλλ' ἂς σκεφθῶσιν οὗτοι καὶ πᾶς τις, τὴν
ἐρημον, τὴν ξηρασίαν ἕνεκεν τῆς ἀνομβρίας ἐ-
πὶ πολὺν καιρὸν! Πᾶν πράσινον φυτὸν ἢ δέν-
δρον νὰ εἶναι κατάξηρον καὶ κεκαυμένον. Ἄν-
θρωποι καὶ κτήνη -εἰς τὰς ἡμέρας ἐκείνας τοῦ
Ἑλίας- κατῆντουν σκελετοὶ, καὶ πᾶσα σὰρξ ἐ-
μαραίνετο ὡς χόρτος.

Ἡ ἀθλία αὕτη κατάστασις ἐπέδρασε μεγά-
λως ἐπὶ τοῦ βασιλέως Ἀχαάβ. Εἰς A.ΒΑΣ.ις:30,
ἀναγράφεται περὶ τοῦ βασιλέως τούτου ὅτι "ἐ-
πραξεν οὗτος πονηρὰ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου ὑπὲρ
πάντας τοὺς πρὸ αὐτοῦ." Ἡ σύζυγος αὐτοῦ Ἰε-
ζάβελ, ἦτο θυγάτηρ τοῦ βασιλέως τῆς Σιδῶν.
Οὗτος οὐδέποτε ἔπρεπε νὰ ὑπανδρεύετο αὐτὴν,
διότι μία πονηρὰ πρᾶξις ὀδηγεῖ εἰς ἄλλην,
καθὼς ἡ νύξ ἀκολουθεῖ τὴν ἡμέραν. Διότι, λαμ-
βάνων ὡς σύζυγον τὴν εἰδωλολάτριν αὐτὴν γυ-

ναῖκα, ἀμφότεροι προσεκύνησαν τὸν Βάαλ, καὶ ὑπηρέτουν αὐτὸν.

Πόσον ἀναγκαῖον εἶναι ὅπως κάμωμεν εὐθείας ὁδοὺς διὰ τὰ βήματα ἡμῶν, καὶ οὕτω συλλαμβάνομεν τὴν πρώτην ἐμφάνισιν τῆς ἁμαρτίας, καὶ σβύνωμεν τὴν πυρὰν αὐτῆς. Ἀργότερον, ὅταν ὁ ἀσεβὴς οὗτος βασιλεὺς ἦλθεν πρόσωπον πρὸς πρόσωπον μὲ τὸν Ἥλιαν, εἶπεν, "Σὺ εἶσαι ὁ διαταράττων τὸν Ἰσραὴλ;" Εἰς τοῦτο ὁ Ἥλιος ὁ προφήτης ἀπήντησεν, "Δὲν ταραττῶ ἐγὼ τὸν Ἰσραὴλ, ἀλλὰ σὺ καὶ ὁ οἶκος τοῦ πατρὸς σου, διότι σεῖς ἐγκαταλίπετε τὰς ἐντολὰς τοῦ Κυρίου, καὶ ὑπήγες κατόπιν τῶν Βααλεῖμ." Α. ΒΑΣΙΛΕΩΝ ιη:17,18.

Τότε ἡ δοκιμὴ συνεφωνήθη πρὸς ἀπόδειξιν Ἐὰν ὁ Ἰεχωβά ἢ ὁ Βάαλ ἦτο ὁ ἀληθινὸς Θεός. Εἰς τοῦτο βλέπομεν τὸν Ἥλιαν πολὺ ἰσχυρὸν καὶ τολμῆρδον. Ὁ τρόμος τῆς ποινῆς τοῦ θανάτου δὲν ἠμπόδισεν αὐτὸν ἀπὸ τοῦ νὰ εἴπῃ εἰς τὸν βασιλέα τὴν ἀλήθειαν. Οὗτος ἐστάθη ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ, τοῦ ὁποίου ἡ δόξα ἦτο τὸ πρῶτιστον αὐτοῦ μέλημα. Ἀναλογιζόμεθα καὶ ἄλλους οἵτινες ὠμίλησαν θαρραλέως διὰ τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ.

Εἴμεθα γνωστὰι τῆς δοκιμασίας ἣτις ἔγινεν καὶ ἐπέδρασεν ἐφ' ὅλου τοῦ λαοῦ τοῦ τῆς ἦτο ὁ ἀληθὴς καὶ ζῶν Θεός. Οἱ προφῆται τοῦ Βάαλ ἔκραζον, παραγελλοῦσαν, ἐχόρευον, ἔκοπτον ἑαυτοὺς καὶ ἐπρόφερον ἀσυναρτήτους λέξεις εἰς τὰς προσπαθείας των ὅπως λάβουν ἀπάντησιν ἀπὸ τοῦ Θεοῦ των, "καὶ οὐκ ἦν ἀκρόασις, καὶ οὐκ ἦν προσοχή." Α. ΒΑΣ. ιη:29.

Πόσον διάφορον μὲ τὸν Ἥλιαν! Βαθεῖα σιωπὴ ἐπεκράτησεν. Τότε, ἐν τῇ ὥρᾳ τῇ ἐσπερινῇς

θυσίας, προσηυχήθη ὁ Ἡλίας, λέγων,

" Κύριε, Θεὸς τοῦ Ἀβραάμ, τοῦ Ἰσαὰκ καὶ τοῦ Ἰσραὴλ, ἃς γείνηται γνωστὸν σήμερον, ὅτι Σὺ εἶσαι Θεὸς ἐν τῷ Ἰσραὴλ, καὶ ἐγὼ ὁ δοῦλος σου, καὶ κατὰ τὸν λόγον σου ἔκαμα πάντα ταῦτα τὰ πράγματα. Ἐπάκουσόν μου, Κύριε, ἐπάκουσόν μου, διὰ νὰ γνωρίσῃ ὁ λαὸς οὗτος ὅτι Σὺ Κύριε εἶσαι ὁ Θεός, καὶ Σὺ ἐπέστρεψας τὴν καρδίαν αὐτῶν ὀπίσω."

Τ ὅ τ ε ,

" Ἐπεσε πῦρ παρὰ Κυρίου, καὶ κατέφαγε τὸ ὀλοκαύτωμα καὶ τὰ ξύλα καὶ τοὺς λίθους, καὶ τὸ χῶμα, καὶ ἔγλυψε τὸ ὕδωρ τῷ ἐν τῇ αὐλάκι." Α.ΒΑΣ.ιη:36-38.

Κύριος ὁ Θεὸς ἀκόμῃ μίαν φορὰν ἐπεσκέφθη τὸν ἀποστρατήσαντα αὐτοῦ λαὸν. Πολλάκις οὐτοι ἔστρεψαν ὀπισθεν ξένων θεῶν, καὶ ἀπέστελεν τοὺς προφήτας Αὐτοῦ καὶ ἀπεκαθίστα αὐτοὺς εἰς τὴν εὐνοίαν Αὐτοῦ, ἕως ὅτου -καθὼς ὁ Ἰησοῦς ἀνέφερεν εἰς τὴν παραβολὴν Αὐτοῦ περὶ τοῦ ἀμπελῶνος- ἐνθα τελευταῖον πάντων "ἀπέστειλεν τὸν Υἱὸν Αὐτοῦ." ΜΑΤΘ.κα:37. Πλὴν οὗτοι δὲν ἤκουσαν, καὶ ἐφόνευσαν καὶ Αὐτὸν, καὶ τοὺς δούλους Αὐτοῦ, τότε ὁ ἀμπελὼν ἐδόθη εἰς ἄλλους διὰ νὰ δώσουν εἰς τὸν Κύριον τοῦ ἀμπελῶνος τὸν καρπὸν ἐν τοῖς καιροῖς αὐτῶν.

"Ὅταν ὁ λαὸς εἶδε τὴν ἀπάντησιν τοῦ Θεοῦ εἰς τὴν προσευχὴν τοῦ Ἡλίου διὰ τοῦ πυρὸς, ἔπεσον κατὰ πρόσωπον αὐτῶν, καὶ εἶπον, "Αὐτὸς εἶναι ὁ Θεός, ὁ Κύριος αὐτὸς εἶναι ὁ Θεός." Ὁ Ἡλίας μετὰ ταῦτα διέταξεν ὅπως ὅλοι οἱ προφῆται τοῦ Βάαλ καταστραφῶσιν. Ἡ πίστις

τοῦ Ἡλίου ἐστεφανώθη, οἱ μωροὶ ἱερεῖς τοῦ Βά-
αλ κατησχύνθησαν, καὶ ὅλοι οἱ ψευδεῖς θεοὶ
ἐσυγχίσθησαν καὶ ἐκημηδενίσθησαν.

Ἐν μέρος τοῦ Ἡλίου ἐτελείωσεν. Ἦτο και-
ρὸς διὰ τὴν βροχὴν νὰ ἐπανεέλθῃ εἰς τὴν γῆν.
Μᾶς λέγεται εἰς A.ΒΑΣ.ιη:41, πῶς ὁ προφήτης
ἀπέπεμψε τὸν Ἀχαάβ, διὰ νὰ ἐτοιμασθῇ ὁ Ἡλίας
δι' ἐπικοινωνίαν μετὰ τοῦ Θεοῦ διὰ προσευχῆς.
Φαίνεται ὅτι ὁ Ἀχαάβ παρέμεινε μετὰ τοῦ λα-
οῦ εἰς τὸν χεῖμαρον Κεισῶν καὶ εἶδεν ὅλα, καὶ
τὴν σφαγὴν τῶν εἰδωλολατρῶν ἱερέων καὶ ψευ-
δοπροφητῶν, μὲ τὴν συγκατάθεσιν του, διότι
οὗτος ἦτο ἀδύνατος χαρακτηρ, πείσμων τύραν-
νος, καὶ διευθύνετο ἐκ τῶν περιστάσεων.

Τὸ θαῦμα ἐπὶ τοῦ Καρμήλου, καὶ ἡ ἐνθευ-
σιώδης κραυγὴ τοῦ λαοῦ "ὁ Κύριος, οὗτος εἶ-
ναι ὁ Θεός," ἔκαμε πρόσκαιρον ἐντύπωσιν εἰς
τὸν Ἀχαάβ, ὥστε ἀκόμη καὶ νὰ σκεφθῇ, λέγων
καθ' ἑαυτὸν, "ἔστω, ὁ Ιεχωβά εἶναι ὁ Θεός,"
πλὴν ἡ καρδιά του δὲν ἥλλαξεν. Οὐδεμία ἀλη-
θὴς πίστις ἔλαβε θέσιν ἐν τῇ καρδίᾳ του.

Ἐνταῦθα παρουσιάζεται ἀρχὴ -ιδιότης-
καλῶς διδασκομένη εἰς τὰς Γραφὰς. Πολλοὶ
λαμβάνουν ἐντυπώσεις ἀπὸ ὅ,τι λαμβάνει χώραν
γύρωθεν αὐτῶν, καὶ ἐπ' ὀλίγον συγκινοῦνται
ἐκ τῶν περιστάσεων τούτων, ἀλλὰ ταχέως ἐπα-
νέρχονται εἰς τὴν παλαιὰν αὐτῶν κατάστασιν,
ὥσαν νὰ μὴ εἶχε συμβῇ οὐδὲν. Οὗτοι εἶναι -
καθὼς ὁ Κύριος ἡμῶν ἐξήγησε τὸ ζήτημα εἰς
τὴν παραβολὴν τοῦ σπορέως, ΜΑΡΚ.δ:15, "Οὗτοι
εἶναι ἐκεῖνοι εἰς τοὺς ὁποίους σπείρεται ὁ
λόγος, καὶ ὅταν ἀκούσωσιν, εὐθὺς ἔρχεται ὁ
Σατανᾶς καὶ ἀφαιρεῖ τὸν λόγον τὸν ἐσπαρμέ-
νον ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν."

Εἰς A.ΒΑΣ. ιη:41, μᾶς λέγεται, ὅτι ὁ Ἥλι-
ας εἶπεν εἰς τὸν Ἀχαάβ, "Ἀνάβα, φάγε καὶ
πίε, διότι εἶναι φωνὴ πλήθους βροχῆς." Τοῦ-
το δυνατόν νὰ ὑπενόη " ἡ καλοπέρασις τῆς
σαρκὸς σου εἶναι ἡ μόνη φροντίς τῆς ζωῆς
σου, ὅθεν μεταχειρίσου καλῶς τὴν περίστασιν
αὐτὴν, διότι τοῦ λοιποῦ δὲν θὰ ὑπάρχῃ ἀνομ-
βρία καὶ πείνα." Ἡ παρουσία τοῦ βασιλέως δὲν
ἦτο ἀναγκαία πλέον, ἐφ' ὅσον ὁ Ἥλιος ἐπρόκει-
το νὰ ἐπικοινωνῇ μετὰ τοῦ Θεοῦ. Κατὰ ποῖον
τρόπον ὁ Ἥλιος ἤκουσε τὴν βοὴν τῆς βροχῆς
εἰς τὴν περίστασιν ταύτην, δὲν γνωρίζομεν,
ἴσως διὰ τοῦ ὠτίου τῆς πίστεως, διότι ἐγνώ-
ριζε καὶ ἐπίστευεν ὅτι βεβαίως θὰ ἦρχετο
βροχὴ.

" Ὁ δὲ Ἥλιος ἀνέβη εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ
Καρμήλου, καὶ ἔκυψεν εἰς τὴν γῆν, καὶ
ἔβαλε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ μεταξὺ τῶν γο-
νάτων αὐτοῦ." A.ΒΑΣ. ιη:42.

Οὐδεὶς ἄνθρωπος εὐρίσκετο ἐκεῖ. Ἡ ὅλη αὐ-
τοῦ στάσις καὶ διαγωγὴ ἐδείκνυε ταπείνωσιν,
καὶ συναίσθησιν τῆς σμικρότητος καὶ ἀναξιό-
τητός του. Ἐταπείνωσεν ἑαυτὸν ἐν σποδῶ ὑπὸ
τὸ αἶσθημα τῆς ἰδίας ἑαυτοῦ ἐνδείας καὶ ἀ-
δυναμίας καὶ μηδαμεινότητος.

Εἶναι διὰ τὴν ἰδίαν ἡμῶν διδασκαλίαν
τοῦ ὅτι μᾶς δίδεται ἀναλαμπὴ τις τῆς ταπει-
νότητος τοῦ Ἥλία, διότι αὕτη μᾶς διδάσκει
ποῦ ἔγκειτο ἡ δύναμις αὐτοῦ, καὶ αἰσθανόμε-
θα τὴν δύναμιν τῶν ἐνθαρρυντικῶν λόγων τοῦ
Ἀποστόλου Ἰακώβου, "Ὁ Ἥλιος ἦτο ἄνθρωπος ὁ-
μοιοπαθὴς, καὶ προσηυχήθη ἐνθέρμως," καὶ
προσθέτει, "Πολὺ ἰσχύει ἡ δέησις τοῦ δικαίου
ἐνθέρμως γενομένη." ΙΑΚ.ε:16-18.

Ἐνῷ ὃ Ἡλίας ἡγωνίζετο ἐν προσευχῇ μετὰ τοῦ Θεοῦ ἐν ταπεινοφροσύνῃ, εἶπεν εἰς τὸν ὑπηρέτην αὐτοῦ, "Ἀνάβα τώρα, βλέψον πρὸς τὴν θάλασσαν." Δηλ. ἔθεσεν αὐτὸν σκοπεῖν διὰ νὰ ἴδῃ πότε ἡ προσευχὴ αὐτοῦ θὰ ἤρχιζε νὰ εἰσηκούετο διὰ σημείου βροχῆς ἐπὶ τοῦ ὀρίζοντος. Δὲν εἶχεν ἀμφιβολίαν ὅτι ἡ προσευχὴ του θὰ εἰσηκούετο, διότι ὁ Θεὸς εἶχεν εἶπει εἰς αὐτὸν, "Ὑπαγε, φανερώθητι εἰς τὸν Ἀχαῶν, καὶ θέλω δώσει βροχὴν ἐπὶ τοῦ προσώπου τῆς γῆς." Α.ΒΑΣ.ιη:1. Ὁ ὑπηρέτης ἀνέβη διὰ νὰ παρατηρήσῃ κατὰ τὴν θάλασσαν διὰ νὰ ἴδῃ σημεῖον βροχῆς, πλὴν ὁ οὐρανὸς ἦτο τελείως καθαρὸς, καὶ εἶπεν εἰς τὸν Ἡλίαν, Δὲν εἶναι οὐδὲν." ἐδ. 43.

Ἐνταῦθα εἶναι μάθημα δι' ἡμᾶς, διότι πολλάκις ἡ ἀπάντησις εἰς τὰς προσευχὰς μας δὲν ἔρχεται ἀμέσως. Κρατούμεθα πολλάκις ἐν ἀναμονῇ, ὥστε καὶ ἡμεῖς ὁμοίως νὰ λέγομεν "Δὲν βλέπω οὐδὲν." Ἀλλ' ὁ Ἡλίας δὲν ἀπεγοητεύθη, διότι εἶπεν εἰς τὸν ὑπηρέτην αὐτοῦ, "Ὑπαγε πάλιν, ἕως ἐπτάκις."

Τοῦ νὰ λάβωμεν ἀμέσως ἀπάντησιν εἰς τὴν προσευχὴν μας, μᾶς εὐχαριστεῖ πάρα πολὺ φυσικῶς, ἀλλὰ τοῦ νὰ ἀναμένωμεν ἐπὶ πολὺ εἶναι πλέον ὠφέλιμον εἰς ἡμᾶς. Αὐξάνει τὴν θερμότητα, τὸν ζῆλον ἡμῶν ἐν τῇ προσευχῇ. Ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου ὁ Κύριος εἶπε παραβολὴν περὶ πτωχῆς τινὸς χήρας, διὰ νὰ διδάξῃ τοὺς ἀκολουθοῦντας. Αὐτοῦ ὅπως προσεύχωνται ἀδιαλείπτως μὴ ἀποκάμνοντες. Ἡ χήρα αὕτη ΛΟΥΚ.ιη:1-3 εἰσηκούσθη διότι δὲν ἀπελπίσθη εἰς τὴν αἴτησιν τῆς, ἥτις κατ' ἀρχὰς δὲν εἰσηκούσθη παρὰ τοῦ ἀδίκου κριτοῦ.

Ὅταν ὁ ὑπηρέτης ἐπέστρεψε τὴν ἐβδόμην

φορὰν, εἶπεν, "Ἴδοὺ, νέφος μικρὸν ὡς παλάμη ἀνθρώπου ἀναβαίνει ἐκ τῆς θαλάσσης." Α. ΒΑΣΙΛΕΩΝ ιη:44. Ὁ Ἥλιος ἐγνώρισεν ὅτι ἡ προσευχή του εἰσηκούσθη. Ἀληθῶς, κατ' ἀρχὰς ἦτο "μικρὸν νέφος," ἀλλ' ὅταν ὁ Θεὸς δίδει πρωτοκάρπια, πάντοτε δίδει θερισμὸν ἐν τῷ δέοντι καιρῷ. Τότε ὁ Ἥλιος εἶπεν εἰς τὸν ὑπηρέτην αὐτοῦ, νὰ εἴπῃ εἰς τὸν βασιλέα Ἀχαάβ, "Ζεῦ-ξον τὴν ἄμαξάν σου, καὶ κατάβα, διὰ νὰ μὴ σὲ ἐμποδίσῃ ἡ βροχή." Τριουτοτρόπως ἐξεπληρώθη κατὰ γράμμα ὅ,τι εἶπεν ὁ Ἥλιος, "Δὲν θὰ βρέξῃ βροχὴν τὰ ἔτη ταῦτα, ἐκτὸς διὰ τοῦ λόγου μου."

Ὁ Κύριος δὲν ἔφερεν ῥαγδαίαν βροχὴν ἀποτόμως, ἀλλὰ πρῶτον ἔστειλεν μικρὸν νέφος, οὐχὶ μεγαλειότερον παλάμης ἀνθρώπου, ἵνα ὁ Ἥλιος ἔχει καιρὸν, νὰ γείνῃ πλήρως καταφανὲς ὅτι ὁ Ἰεχωβά εἶναι ὁ Θεὸς τοῦ Ἥλια, καθὼς οὐτος εἶπεν, "ἡ βροχὴ δὲν θὰ ἔλθῃ, ἐκτὸς διὰ τοῦ λόγου αὐτοῦ."

Εἰς τὸν βασιλέα ἐφαίνετο ἀμφίβολον ὅτι θὰ ἔβρεχεν, πλὴν τοῦ ἐλέχθη νὰ ετοιμασθῇ ἐσπευσμένως μὲ τὴν ἄμαξάν του, ὥστε νὰ μὴ καταληφθῇ ὑπὸ τῆς βροχῆς, καὶ καθ' ἣν στιγμήν ἐπροειδοποιεῖτο, μαῦρα σύνεφα μετὰ βροντῆς ἀνεφάνησαν ἐκ τῆς θαλάσσης. Ἐπειτα ῥαγδαία βροχὴ ἐπικολούθησεν. Ὁ MENDELSSOHN εἰς τὴν μελωδίαν του "Ο ΗΛΙΑΣ" περιγράφῃ τὴν σκηνὴν:

"Εὐχαριστία καὶ αἶνος εἰς τὸν Θεόν.
Ποτίζει τὴν διψῶσαν γῆν! Τὰ ὕδατα
συνήχθησαν, ἐξεχύθησαν, ὑψώσαν τὴν
φωνὴν των. Αἱ καταιγίδες ὑψώθησαν,
τὸ ἔπαρμα αὐτῶν εἶναι μέγα. Ἀλλ' ὁ Κύ-
ριος εἶναι ὑπεράνω ὅλων αὐτῶν. Εἶναι
Μεγαλοδύναμος."

Ὁ Ἀχαάβ ἐπιβαίνων ἐπὶ τῆς ἀμάξης αὐτοῦ ἔφθασεν εἰς Ἰσραὲλ. Ἡ χεὶρ τοῦ Κυρίου ἦτο ἐπὶ τοῦ Ἡλίου, ὅστις, ζώσας τὴν ὄσφυν αὐτοῦ ἔτρεχεν ἔμπροσθεν τοῦ Ἀχαάβ ἕως τῆς εἰσόδου τῆς Ἰσραὲλ. Α.ΒΑΣ. ιη:45,46. Τοῦτο φαίνεται νὰ ὑποδεικνύῃ ὅτι ὁ Κύριος τὸν περιέβαλλεν μὲ δύναμιν ὑπερφυσικὴν, ἣτις ἰκάνωσεν αὐτὸν νὰ τρέχῃ ἔμπροσθεν τῆς ἀμάξης τοῦ Ἀχαάβ μετὰ μεγάλης ταχύτητος, ἐνεκεν τῆς ῥαγδαίας βροχῆς. Τοῦτο ἔκαμε μεγάλην ἐντύπωσιν εἰς τὴν διάνοιαν τοῦ βασιλέως, ἀναλογιζόμενος ὅποια μεγάλα πράγματα ἔκαμεν ὁ Θεὸς διὰ τοῦ προφήτου τούτου.

"Καὶ ὁ Ἡλίας" λέγει ὁ ἀπόστ. Ἰάκωβος, "ἦτο ἄνθρωπος ὁμοιοπαθὴς, καὶ προσηυχήθη ἐν-
θέρμως." ΙΑΚ. ε:17. Ἡ λέξις "ἐνθέρμως" φαί-
νεται νὰ εἶναι ἡ κλεις, διότι τὸ προηγούμενον
ἐδάφιον λέγει, "πολὺ ἰσχύει ἡ δέησις τοῦ δι-
καίου ἐνθέρμως γενομένη," ἐνθέρμως, μὲ δύνα-
μιν πίστεως. Εἶναι ἡ μεγάλη αὐτὴ δύναμις τῆς
πίστεως ἣτις ἐπεκράτησεν μετὰ τοῦ Θεοῦ.

Ὁ Ἡλίας προσηυχήθη ἐνθέρμως. Ὑπῆρχεν
δύναμις καὶ σκοπὸς εἰς τὴν προσευχὴν του,
καὶ δὲν εἶχεν οὐδεμίαν ἀμφιβολίαν περὶ τῆς
ἀπαντήσεως. Καὶ ἡμεῖς, ὁμοίως, ἔχομεν τὴν
βεβαιότητα ὅτι, ὁ Θεὸς ἡμῶν θὰ ἀπαντήσῃ εἰς
τὴν προσευχὴν, πλὴν πρέπει νὰ κατανοήσωμεν,
ὅτι, πολλάκις εἶναι ἀναγκαῖον διὰ τὰ ὑψίστα
ἡμῶν συμφέροντα, νὰ μὴ ἀπαντῶνται ἀμέσως αἱ
προσευχαὶ ἡμῶν. Οφείλομεν ἐπίσης νὰ ἀναγνω-
ρίζομεν πότε ὁ Θεὸς ἀπήντησεν εἰς τὰς προ-
σευχὰς μας. Πολλάκις κάμνομεν δέησιν, αἰτη-
σιν, καὶ λησμονῶμεν αὐτήν. Ποσάκις εὐχαρισ-
τοῦμεν τὸν Κύριον διότι ἀπήντησεν εἰς τὴν
προσευχὴν μας; Ποσάκις ἀστοχῶμεν νὰ ἀναγνω-
ρίσωμεν τὴν χεῖρα τοῦ Κυρίου εἰς τὰς καθημε-

ρινὰς ἡμῶν ὑποθέσεις.

Ἐπάρχουν πολλὰ περιστάσεις εἰς ἀμφοτέ-
ρας, Παλαιὰν τε καὶ Καινὴν Διαθήκην, ἰσχυρῶν
καὶ ἐνθέρμων προσευχῶν εἰσακουσθέντων ὑπὸ
τοῦ Θεοῦ. Διὰ τῆς προσευχῆς ὁ Μωϋσῆς ἔστρε-
ψε τὸν θυμὸν τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ νὰ καταστρέ-
ψῃ τὸν Ἰσραὴλ. Μέσω προσευχῆς ὁ Σαμουὴλ ἐπέ-
φερε τὴν ἥτταν τῶν Φιλισταίων. Οἱ τρεῖς Ἐ-
βραῖοι παῖδες διεφυλάχθησαν ἐκ τῆς φλογερᾶς
καμίνου. Εἰς τὸν Δανιὴλ ἐλέχθη παρὰ τοῦ Ἀγ-
γέλου Γαβριὴλ, "Ἐν τῇ ἀρχῇ τῶν ἱκεσιῶν σου
ἐξηλθεν ἡ προσταγὴ..." παρὰ τοῦ Θεοῦ. Κατὰ
τὴν Πεντηκοστὴν ἐν τῇ προσευχῇ τῶν ἀδελφῶν,
"ἑσείσθη ὁ τόπος ὅπου ἦσαν συνηγμένοι, καὶ
ἐπλήσθησαν ἅπαντες Πνεύματος Ἁγίου, καὶ ἐλά-
λουν τὸν Λόγον τοῦ Θεοῦ μετὰ παρρησίας."
ΠΡΑΞΕΙΣ β:1, δ:31.

Ἡ προσευχὴ ἔσπασε τὰ δεσμὰ τοῦ Πέτρου,
καὶ διήνοιξε τὰς θύρας τῆς φυλακῆς. Ἡ Γραφὴ
εἶναι πλήρης παραδειγμάτων τῆς δυνάμεως τῆς
προσευχῆς.

Γνωρίζομεν ὅτι ὁ Ἡλίας ἦτο ἐξέχων προφή-
της τοῦ Θεοῦ, καὶ εἰδικῶς ἐχρησιμοποιήθη ὅ-
πως κάμῃ μεγάλα ἔργα. Ἀλλ' ὁ Ἰάκωβος λέγει,
ὅτι οὗτος ἦτο "ἄνθρωπος ὁμοιοπαθής," καὶ βε-
βαίως, φέρων τοῦτο εἰς τὴν προσοχὴν ἡμῶν,
τοῦ πῶς ὁ Ἡλίας ἔγεινεν ἐπιτυχὲς εἰς τὰς
προσευχὰς, ἦτο ὅπως ἐνθαρρύνει ἡμᾶς εἰς τὰς
προσευχὰς μας, καὶ νὰ πιστεύωμεν ὅτι καὶ ἡ-
μεῖς ἐπίσης θὰ εἰσακουσθῶμεν ἐν προσευχῇ,
ἐὰν ἐν πίστει ζητῶμεν, πάντοτε ὅμως ἐν ἁρμο-
νίᾳ μὲ τὸ θελημα τοῦ Θεοῦ. Α.ΙΩΑΝΝ.ε:14.

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΖΩΗ ΚΑΙ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ

ΠΑΙΔΙΟΝ ΕΓΕΝΝΗΘΗ ΕΙΣ ΗΜΑΣ

✻ ✻ ✻
"Διότι
 παιδίον
 ἐγεννήθη
 εἰς ἡμᾶς, γί-
 δς ἐδόθη εἰς ἡ-
 μᾶς. Καὶ ἡ ἐξου-
 σία θέλει εἶσθαι ἐ-
 πὶ τὸν ὥμον αὐτοῦ, Καὶ
 τὸ ὄνομα αὐτοῦ θέλει κα-
 λεσθῆ, Θαυμαστός Σύμβουλος,
 Θεὸς ἰσχυρὸς, Πατὴρ τοῦ μέλ-
 λοντος αἰῶνος, "Ἀρχὼν εἰρήνης.
Εἰς τὴν αὔξησιν τῆς ἐξουσίας Αὐ-
τοῦ καὶ τῆς εἰρήνης, δὲν θέλει εἰσ-
θαι τέλος, Ἐπὶ τὸν θρόνον τοῦ Δαβὶδ
καὶ ἐπὶ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ, διὰ νὰ δι-
ατάξῃ αὐτὴν, καὶ στερεώσῃ αὐτὴν ἐν δικαι-
οσύνῃ, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. Ὁ ζή-
λος τοῦ Κυρίου τῶν δυνάμεων θέλει ἐκτελέσει
τοῦτο." ΗΣΑΙΑΣ θ:6,7.

---ooo---
Ὁ κύριον θέμα τῆς Γραφῆς εἶναι ὅτι
ὁ Θεὸς, ἐν τῇ ἀγάπῃ Αὐτοῦ, καὶ διὰ
τῆς δυνάμεως Αὐτοῦ, θὰ ἀποστείλῃ
τινὰ εἰς τὴν Γῆν, διὰ νὰ σώσῃ τὸ
πεπτωκὸς γένος ἀπὸ τὴν ἁμαρτίαν τοῦ θά-
νάτου, καὶ αὐτοῦ τούτου τοῦ θανάτου. Ἐν
ταῖς προφητείαις τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης ἀναφο-
ρικῶς μὲ τὸν Μέγαν Τοῦτον- εὐρίσκομεν αὐτὸν
περιγραφόμενον ὡς τὸν ἐρχόμενον "Ἀρχοντα
τῆς Γῆς, καθὼς καὶ ὡς τὸν Λυτρωτὴν,

διὰ νὰ βαστάσῃ τὰς ἁμαρτίας τοῦ λαοῦ. Τοι-
αύτη εἶναι ἡ προφητεία ἡ ἀναγεγραμμένη εἰς τὸ
νῦ Κεφ. τοῦ προφήτου Ἡσαΐα.

ἡ προφητεῖαι αὐταὶ ἀρχίζουσιν ἐκ τῆς Γε-
νέσεως, τοῦ πρώτου βιβλίου τῶν Γραφῶν, ἔνθα
τὸ δῶρον τοῦ Θεοῦ, διὰ τὸ πεπτωκὸς γένος, πε-
ριγράφεται ὡς τὸ "σπέρμα" τῆς γυναικὸς, καὶ
ἀργότερον ὡς τὸ "σπέρμα" τοῦ Ἀβραάμ. ΓΕΝ. γ':
15, ιβ':3. Ἐνταῦθα φαίνεται Εἰς ὅστις θὰ συν-
τρίψῃ τὴν κεφαλὴν τοῦ "ὄφεως," καὶ εὐλογή-
σει πάσας τὰς φυλάς τῆς Γῆς. Ἐνῶ, ὡς αἱ Γρα-
φαὶ φανερώνουσιν, ὁ Μέγας Οὐτός, τελικῶς θὰ
γεῖνῃ θείας φύσεως ὑπαρξίς, καὶ ὅμως προφη-
τεῖται τινὲς, συσχετίζουσιν Αὐτὸν μὲ εἰδικοὺς
τινὰς ἐκ τῶν φυσικῶν ἀπογόνων τοῦ Ἀβραάμ,
κατὰ τὴν ἔνδοξον Αὐτοῦ ἔλευσιν.

ΣΚΥΜΝΟΣ ΛΕΟΝΤΟΣ

"Ὅταν ὁ Ἰακώβ ἦτο ἐπιθανάτιος, ἐπρόφερε
προφητείαν τινὰ, ἣτις ἔδιδεν διαβεβαίωσιν
εἰς τὸν υἱὸν αὐτοῦ Ἰούδα, ὅτι ἐκ τῆς γενεα-
λογίας αὐτοῦ ὁ Μέγας Ἐλευθερωτὴς Βασιλεὺς θὰ
ἐγεννᾷτο. Παραθέτομεν,

" Σκύμνος λέοντος εἶναι ὁ Ἰούδας, ἐκ
τοῦ θηρεύματος υἱὲ μου ἀνέβης. Ἀνα-
πεσὼν, ἐκοιμήθη ὡς λέων, καὶ ὡς σκύμ-
νος λέοντος, τίς θέλει ἐγείρει αὐτὸν;"

Δὲν θέλει ἐκλείψει τὸ σπῆπτρον ἐκ τοῦ
Ἰούδα, οὐδὲ νομοθέτης ἐκ μέσου τῶν πο-
δῶν αὐτοῦ, ἕως οὗ ἔλθῃ ὁ Σηλὼ, καὶ εἰς
αὐτὸν θέλει εἶσθαι ἡ ὑπακοὴ τῶν λαῶν."
ΓΕΝ. μθ: 9, 10.

Ὁ Ἰακώβ ἐπρόφερε τὴν προφητείαν ταύτην

ἐν Αἰγύπτῳ, ἔνθα ἑκαῖνοι πρὸς τοὺς ὁποίους ἐδόθη παρεπιδήμουν ἐπὶ πολλὰ ἔτη, διὰ τοῦτο μετεχειρίσθη γλῶσσαν τὴν ὁποίαν οὗτοι κατηνόουν. Ἐν Αἰγύπτῳ κατὰ τὸν καιρὸν ἑκαῖνον ὁ σκύμνος τοῦ λέοντος ἐσυμβόλιζε τὴν βασιλικὴν ἐξουσίαν τῶν βασιλέων, καθὼς καὶ τὸ δικαίωμα τοῦ ἄρχειν, ὅθεν ὁ Ἰακώβ ἦτο ὡσὰν νὰ ἔλεγεν ὅτι, ἐκ τῆς φυλῆς τοῦ Ἰούδα θὰ ἔλθῃ μέγας τις ἄρχων, καὶ ὅτι, ἡ σύναξις τοῦ λαοῦ ὅπως λάβουν τὴν ὑποσχεθεῖσαν εὐλογίαν, θὰ ἤρχετο ἐξ αὐτοῦ. Ὁ μέγας Οὗτος, τοῦ ὁποίου τὸ δικαίωμα τοῦ "ἄρχειν" συμβολίζεται ὑπὸ "σκύμνου λέοντος," ἀναφέρεται εἰς ΑΠΟΚ.ε:5, ὡς "λέων ἐκ τῆς φυλῆς τοῦ Ἰούδα."

Μετὰ τὰς ἡμέρας τοῦ Ἰούδα, ἡ γενεαλογία τοῦ ἐρχομένου τούτου Βασιλέως, περιωρίσθη εἰς τὸν Δαβὶδ καὶ τοὺς ἀπογόνους αὐτοῦ. Ὁ Κύριος ὑπεσχέθη εἰς τὸν Δαβὶδ, ὅτι θὰ ἐστερέωνε τὸν "οἶκον" αὐτοῦ, - δηλονότι, τὸν διιοικητικὸν αὐτοῦ οἶκον- μέσω τοῦ σπέρματος αὐτοῦ, τοῦ θρόνου αὐτοῦ μεταβιβαζομένου εἰς τοὺς ἀπογόνους αὐτοῦ. Ἀναφορικῶς μὲ τὸν Σολομῶντα τὸν υἱὸν αὐτοῦ, ὁ Κύριος εἶπεν, Β.ΣΑΜ.ζ:14, 15, τὰ ἑξῆς, "Ἐγὼ θέλω εἶσθαι εἰς αὐτὸν Πατὴρ, καὶ αὐτὸς θέλει εἶσθαι εἰς ἐμὲ υἱός, ἔὰν πράξῃ ἀνομίαν, θέλω σωφρονίσει αὐτὸν ἐν ράβδῳ ἀνδρῶν, καὶ διὰ μαστιγώσεων υἱῶν ἀνθρώπων, τὸ ἔλεός μου ὅμως δὲν θέλω ἀφαιρέσει ἀπ' αὐτοῦ, ὡς ἀφῆρεσα ἀπὸ τοῦ Σαοὺλ, τὸν ὁποῖον ἐξεβάλον ἀπ' ἐμπροσθὲν σου, καὶ θέλει στερεωθῇ ὁ οἶκος σου καὶ ἡ βασιλεία σου, ἔμπροσθὲν σου ἕως αἰῶνος, ὁ θρόνος σου θέλει ~~ἔστω~~ ^{ἔσται} στερεωμένος εἰς τὸν αἰῶνα." Ταῦτα ἐλέχθησαν εἰς τὸν Δαβὶδ ὅταν ὁ Σολομῶν ἐπρόκειτο νὰ λάβῃ τὴν βασιλείαν.

Η ΤΥΠΙΚΗ ΒΑΣΙΛΕΙΑ

Ἀρχίζουσα μὲ τὸν Δαβὶδ, καὶ ἐξακολουθοῦσα διὰ τοῦ Σολομῶντος καὶ τῶν βασιλικῶν αὐτοῦ διαδόχων, ἡ βασιλεία αὕτη δὲν ἦτο παρὰ τυπικὴ τοιαύτη. Ἀλλ' ἡ μεγάλη ἀγάπη τοῦ Θεοῦ διὰ τὸν Δαβὶδ "τοῦ ἀνθρώπου κατὰ τὴν καρδίαν τοῦ Θεοῦ," ἔκαμε τὴν ὑπόσχεσιν Αὐτοῦ περὶ τῆς Μεσσιανικῆς βασιλείας, ὡς "θρόνου τοῦ Δαβὶδ." Εἶναι ὑπὸ τὴν ἔννοιαν ταύτην ὅτι αὕτη θὰ ἦτο αἰωνίως τεθεμελειωμένη. Παρατηρήσατε τὴν διακήρυξιν εἰς τὸ ἐδάφιδόν μας, ὅτι, ὁ ὑποσχεθεὶς "Υἱὸς" θὰ ἐκάθητο ἐπὶ τοῦ θρόνου τοῦ Δαβὶδ, "διὰ νὰ διατάξῃ αὐτὴν-τὴν βασιλείαν- καὶ στερεώσῃ αὐτὴν ἐν δικαιοσύνῃ." ΗΣΑΙΑ θ:7.

Καὶ ὅταν ὁ ἄγγελος ἀνήγγειλεν εἰς τὴν Μαρίαν ὅτι θὰ ἔφερεν υἱόν, τοῦ ὁποίου ὁ πατὴρ δὲν θὰ ἦτο ὁ Ἰωσήφ, ἐξήγησεν εἰς αὐτὴν, ὅτι ὁ μέγας Οὗτος θὰ ἐκάθητο εἰς τὸν θρόνον τοῦ Δαβὶδ, ΛΟΥΚΑ α:30-33. Ὁ Δαβὶδ ἠγαπᾶτο μέγας ἐν τῷ Ἰσραὴλ, καὶ τὸ γεγονός ὅτι ὁ ἐρχόμενος Μεσσίας θὰ ἐκάθητο εἰς τὸν θρόνον τοῦ Δαβὶδ, ὡς κληρονόμος τοῦ θρόνου αὐτοῦ, τοῦτο ἦτο λίαν ἐπιθυμητὸν εἰς αὐτοὺς.

ΟΥΤΟΣ ΕΓΕΝΝΗΘΗ

Εἰς τὸν ὠρισμένον καιρὸν, ὁ μέγας Οὗτος τῆς προφητείας ἐγεννήθη, καὶ τοῦτο φαίνεται ὅτι ἦτο εἰδικὸν σημεῖον τοῦ ἀγγέλματος τοῦ ἀγγέλου εἰς τοὺς ποιμένας. Παραθέτομεν,

" Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς ὁ ἄγγελος, Μὴ φοβῆσθε, διότι ἰδοὺ, εὐαγγελίζομαι εἰς ὑμᾶς χαρὰν μεγάλην, ἣτις θέλει εἴσθαι εἰς πάντα τὸν λαόν, διότι σήμερον ἐγεννήθη εἰς ὑμᾶς ἐν πόλει Δαβὶδ σωτὴρ, ὅστις εἶναι

Χριστὸς Κύριος." ΛΟΥΚΑ β:10,11.

Ὅποῖον θαυμαστὸν ἄγγελμα ἦτο τοῦτο! Ἀπὸ τὰς ἡμέρας τῆς Ἑδέμ, ὁ Δημιουργὸς ὑπέσχετο ἀμέσως ἡ ἐμμέσως, ὅτι Οὗτος θὰ ἀπέστελλεν μέγαν Ἐλευθερωτὴν καὶ Σωτῆρα, ὅστις θὰ ἐλευθέρωνεν τὸν Ἰσραὴλ καὶ τὸν κόσμον ἀπὸ τὴν δουλείαν τῆς ἁμαρτίας αὐτῶν καὶ τοῦ θανάτου. Τώρα, ἡ ὑπόσχεσις αὕτη καθίσταται πραγματικότης, διότι ὁ Σωτὴρ Οὗτος καὶ Ἐλευθερωτὴς ἐγεννήθη.

Ἀλλὰ τοῦτο ἦτο μόνον ἡ ἀρχὴ τῆς τηρήσεως τῆς ὑποσχέσεως τοῦ Θεοῦ, διότι ἐν τῇ πραγματικότητι οὐδὲν ἔγεινεν ἀπὸ τότε ἕως τριάκοντα μετὰ ταῦτα ἔτη. Ἀναμφιβόλως οἱ ποιμένες θὰ ἔκαμον πᾶν ὅ,τι ἠδύναντο πρὸς διάδοσιν τῶν θαυμαστῶν τούτων νέων, ἀλλ' ἡ πιθανότης εἶναι ὅτι πολλοὶ ἐξ αὐτῶν θὰ εἶχον ἀποθάνῃ πρὶν ὁ Ἰησοῦς εἰσέλθῃ εἰς τὴν διακονίαν Αὐτοῦ.

Ἀληθές, μετὰ ταῦτα, ἐν τῇ σειρᾷ τῶν γεγονότων τούτων, σοφοὶ ἄνδρες, -μάγοι- ἦλθον πρὸς ἐπίσκεψιν τοῦ νεογεννήτου Βασιλέως, πλὴν τοῦτο ἐμμέσως ἔφερε τὴν σφαγὴν πολλῶν νηπίων ἐν Βηθλεὲμ ἀπὸ δύο ἐτῶν καὶ κάτω. Τὸ γεγονός δὲ τοῦτο δὲν συνέτεινεν πρὸς βεβαίωσιν πολλῶν, ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἦτο Σωτὴρ.

Ναὶ, ὁ μέγας Οὗτος τῆς προφητείας ἐγεννήθη, πλὴν ποῖον θὰ ἦτο τὸ ἕτερον βῆμα τῆς ἐπεξεργασίας τοῦ μεγάλου τούτου σχεδίου τοῦ Δημιουργοῦ; Τριάκοντα μετὰ ταῦτα ἔτη, ὁ Ἰησοῦς ἐπαρουσιάσθη εἰς τὰς ὄχθας τοῦ Ἰορδάνου ποταμοῦ, καὶ ἐζήτησεν ἀπὸ τὸν Ἰωάννην τὸν Βαπτιστὴν ὅπως βαπτίσῃ Αὐτὸν. Ὁ Ἰωάννης ἦτο ὁ Πρόδρομος τοῦ Ἰησοῦ, καὶ τὸ βάπτισμά του ἦτο δι' ἐκείνους οἱ ὅποιοι μετηγόουν ἐκ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν. Οὗτος ἐγνώριζεν ὅτι ὁ Ἰησοῦς δὲν ἦτο

ἁμαρτωλὸς, διὰ τοῦτο ἐδίστασεν νὰ ὑπακούσῃ εἰς τὴν παράκλησιν.

Ἀλλ' ὁ Ἰησοῦς ἐπέμενεν εἰς τὴν παράκλησιν Αὐτοῦ, καὶ ὁ Ἰωάννης ἐδέχθη. Ἦτο τότε, ὅτε τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἦλθεν ἐπὶ τοῦ Ἰησοῦ, ὡς ἐξωτερικῇ ἐκδήλωσις, ἐν εἴδῃ περιστερᾶς, καὶ φωνῇ ἠκούσθῃ ἐξ οὐρανοῦ, λέγουσα, "Οὗτος εἶναι ὁ Υἱὸς μου ὁ ἀγαπητὸς, εἰς τὸν ὁποῖον εὐηρεστήθην." Τότε οἱ "οὐρανοὶ ἠνοιχθήσαν" εἰς τὸν Ἰησοῦν, ὅπερ εἰσηγεῖται, ὅτι ἐδόθη εἰς Αὐτὸν βαθεῖα κατανόησις τοῦ σχεδίου τοῦ Πατρὸς Του, καὶ εἰδικῶς τὸ μέρος τοῦ σχεδίου διὰ τὸ ὁποῖον Οὗτος ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον ὅπως ἐπιτελέσῃ.

Η ΔΙΑΚΟΝΙΑ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ

Ἀρχίζων ὀλίγον μετὰ τὸ βάπτισμά Του, ὁ Ἰησοῦς εἰσῆλθεν εἰς τὴν διακονίαν Αὐτοῦ. Οἱ Ἰσραηλῖται ἐπίστευον, ὅτι ὁ Μεσσίας αὐτῶν, ὅταν θὰ ἤρχετο, θὰ ἵδρυσεν ἰσχυρὰν Κυβέρνησιν, καὶ μέσῳ τῶν ὀργάνων αὐτῆς θὰ ἡλευθέρωνεν αὐτοὺς ἐκ τοῦ Ῥωμαϊκοῦ ζυγοῦ τῆς δουλείας. Ἀλλ' ὁ Ἰησοῦς δὲν ἔπραξεν οὕτως, καίτοι τὸ ἄγγελμα Αὐτοῦ ἐν μέρει ἦτο "ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἐπλησίασεν." Τοῦτο ἀπλῶς ἠννόει ὅτι, Οὗτος θὰ ἦτο ὁ μέγας Βασιλεὺς τῆς βασιλείας αὐτῆς, καὶ ὅτι ἡ ἔλευσις Αὐτοῦ τελικῶς θὰ ὠδηγοῦσεν εἰς τὴν ἐγκαθίδρυσιν αὐτῆς, ἀλλ' ὅτι αὕτη δὲν θὰ ἐλάβανεν χώραν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς πρώτης Αὐτοῦ Παρουσίας.

Ἐπὶ πλεόν τοῦ κηρύγματος τῆς βασιλείας, ἀγγέλματος ἐλπίδος διὰ τὸν ἁμαρτῶπληκτον καὶ θνήσκοντα κόσμον, ὁ Ἰησοῦς ἐθεράπευσεν ἀσθενεῖς, ἤγειρε νεκροὺς, ὡς δεῖγμα τοῦ τὶ ἡ μέλουσα εὐλογητὴ βασιλεία θὰ εἶναι διὰ τὸ ἀνθρώπινον γένος. Αναμφιβόλως, τὰ θαύματα ταῦτα ἐ-

δωσαν εἰς τοὺς ἀκολούθους Αὐτοῦ μεγάλην πίσ-
τιν καὶ ἐλπίδα, καὶ ἐμπιστοσύνην εἰς Αὐτὸν,
καὶ ὡς ἐκ τούτου πολλοὶ ἐξ αὐτῶν ἦσαν ἀπὸ ἡ-
μέραν εἰς ἡμέραν ἐν ἀναμονῇ ἐπιδείξεως τῆς
βασιλικῆς Αὐτοῦ ἐξουσίας καὶ δυνάμεως.

Οἱ φίλοι τοῦ Ἰησοῦ εὐρέθησαν εἰς ἀπορίαν
μεγάλην μετὰ τὴν στροφὴν τῶν γεγονότων, ἀκόμη
καὶ οἱ πλεον Αὐτοῦ ἐπιστήθιοι καὶ πιστοὶ ὑπο-
στηρικταὶ ἦσαν συγχυσμένοι καὶ τεθλιμμένοι.
Πλὴν τὴν τρίτην ἡμέραν ὁ Ἰησοῦς ἠγέρθη ἐκ νε-
κρῶν, καὶ μία ἐκ τῶν ἐμφανίσεων Αὐτοῦ ἦτο εἰς
τοὺς δύο ἐκ τῶν μαθητῶν Αὐτοῦ πορευομένων εἰς
Ἑμμαοὺς, αὐτὴν ταύτην τὴν ἡμέραν τῆς ἀναστά-
σεως Αὐτοῦ. Οἱ δύο οὗτοι συνομίλουν περὶ τῶν
γεγονότων τῶν ἡμερῶν τούτων, τὰ ὅποια ἦσαν νω-
πὰ εἰς τὴν διάνοιαν αὐτῶν, ὅτε ὁ ἀναστηθεὶς
Ἰησοῦς ἠνῶθη μετ' αὐτῶν εἰς τὴν ὁδοπορίαν,
καίτοι οὗτοι δὲν ἐγνώρισαν Αὐτὸν. Τότε ὁ Ἰη-
σοῦς συνωδοιπορῶν εἶπε πρὸς αὐτοὺς, "Τίνες εἶ-
ναι οἱ λόγοι οὗτοι τοὺς ὁποίους συνομιλεῖτε
πρὸς ἀλλήλους περιπατοῦντες, καὶ εἴσθε σκυθρω-
ποὶ;" ΛΟΥΚΑ κδ:17.

Εἷς ἐκ τῶν μαθητῶν ἀπήντησε, λέγων, "Σὺ
μόνος παροικεῖς ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ δὲν ἔμαθες
τὰ γενόμενα ἐν αὐτῇ, ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις;"
ΛΟΥΚΑ κδ:18. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπε, Ποῖα; Τότε
εἶπον εἰς τὸν "ξένον" περὶ τοῦ Ἰησοῦ, πῶς συ-
νελήφθη ἐκ μέσου τῶν φίλων Αὐτοῦ καὶ ἐσταυρώ-
θη. "Ἀλλὰ" οὗτοι ἐξηκολογήθησαν, "ἡμεῖς ἠλπί-
ζομεν ὅτι αὐτὸς εἶναι ὁ μέλλων νὰ λυτρώσῃ τὸν
Ἰσραὴλ." Οὗτοι ἐπίσης εἶπον εἰς τὸν Ἰησοῦν
περὶ τοῦ ἀγγέλματος τῶν γυναικῶν αἵτινες εἶ-
πον ὅτι ὁ Διδάσκαλος αὐτῶν δὲν ἦτο πλεον ἐν
τῷ μνήματι, καίτοι τοῦτο δὲν ἔκαμε πολὺν ἐν-
τύπωσιν εἰς αὐτοὺς.

Τότε ὁ ἀναστηθεὶς Ἰησοῦς εἶπεν εἰς τοὺς

συνοδοιοπόρους Αὐτοῦ μαθητὰς, "ὦ ἀνόητοι καὶ βραδεῖς τὴν καρδίαν εἰς τὸ νὰ πιστεύσητε εἰς πάντα ὅσα ἐλάλησαν οἱ προφῆται, δὲν ἔπρεπε νὰ πάθῃ ταῦτα ὁ Χριστὸς, καὶ νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν δόξαν αὐτοῦ; Καὶ ἀρχίσας ἀπὸ Μωϋσέως καὶ ἀπὸ πάντων τῶν προφητῶν διερμήνευεν εἰς αὐτοὺς τὰ περὶ ἐαυτοῦ γεγραμμένα ἐν πάσαις ταῖς Γραφαῖς."
ΛΟΥΚΑ κδ:25-27.

Ἔως τώρα οὗτοι εἶχον προφανῶς κατὰ νοῦν ἀπλῶς τὰς προφητείας ἐκείνας αἵτινες ἀνεφέροντο εἰς τὰς δόξας τῆς βασιλείας Του, καὶ τὴν ἀπελευθερωτικὴν δύναμιν τῆς βασιλείας Του. Ἀναμφιβόλως, οὗτοι εἶχον οἰκοδομήσει τὴν πίστιν αὐτῶν βαθέως εἰς τὴν προφητείαν ἣτις ἔλεγεν, "Εἰς τὴν αὕξησιν τῆς ἐξουσίας αὐτοῦ καὶ τῆς εἰρήνης δὲν θέλει εἶσθαι τέλος." ΗΣΑΙΑΣ θ:6,7.

Ἀλλὰ τώρα, ὁ Ἰησοῦς ἐξήγησεν εἰς αὐτοὺς ὅτι ὑπῆρχον ἐπίσης ἐκεῖ προφητεῖαι ἀναφερόμεναι εἰς τὰ παθήματα Αὐτοῦ, αἵτινες ἔπρεπεν εἰς πίσης νὰ ἐκπληρωθοῦν πρὶν Οὗτος δυνηθῇ νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν δόξαν Αὐτοῦ. Εἶναι ἀμφίβολον ἔαν οὗτοι κατηνόησαν πλήρως τὸ ὅ Ἰησοῦς ἐξήγησεν εἰς αὐτοὺς, ἀλλ' οὗτοι ἠννόησαν, κάπως ὅτι ὑπῆρχον ἐκεῖ πραγματικῶς λόγοι ἢ αἰτία, διατὶ ὁ Ἰησοῦς ἐσταυρώθη, ὅτι ὁ θάνατος Αὐτοῦ δὲν ἦτο ἀποτυχία τοῦ θείου σχεδίου. Συζητοῦντες οὗτοι τὸ ζήτημα τοῦτο ἀργότερον, εἶπον, "Δὲν ἐκαίετο ἐν ἡμῖν ἡ καρδιά ἡμῶν, ὅτε ἐλάλει πρὸς ἡμᾶς καθ' ὁδόν, καὶ μᾶς ἐξήγει τὰς Γραφὰς;"
ΛΟΥΚΑ κδ: 32.

ΤΟ ΑΝΤΙΑΥΤΡΟΝ ΑΝΑΓΚΑΙΟΝ

Ὁ ἄγγελος ὅστις ἀνήγγειλε τὴν γέννησιν τοῦ Ἰησοῦ, ἀνεφέρθη εἰς Αὐτὸν ὡς "Σωτῆρα." Καὶ ὁ μόνος τρόπος ὅπως Οὗτος ἀληθῶς ἠδύνατο νὰ

γείνη Σωτὴρ τοῦ λαοῦ ἐκ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν καὶ τοῦ θανάτου, ἦτο, δίδων τὴν σάρκα Αὐτοῦ εἰς θάνατον, ὡς Ἀντίλυτρον ἢ ἀντίστοιχον ἄξι-
 αν διὰ τὸν Ἀδὰμ καὶ τὸ γένος αὐτοῦ. Ὑπάρχουν
 πολλάι προφητεῖαι εἰς τὴν Π. Διαθήκην, καλοῦν-
 τες τὴν προσοχὴν εἰς τὴν ἄποψιν ταύτην τοῦ
 Θεοῦ σχεδίου τῆς σωτηρίας, ἀλλ' οἱ ἄνθρωποι
 εἰς τὰς ἡμέρας τοῦ Ἰησοῦ πολὺ ὀλίγην προσοχὴν
 ἢ οὐδόλως ἔδιδον εἰς αὐτάς. Αἱ προφητεῖαι αὐ-
 τῶν, διότι ὁ Ἰησοῦς ἐγεννήθη, καὶ ὀλοκλήρουν
 τὸ σχέδιον τοῦ Θεοῦ ἐπροχώρησεν ἐμπρὸς, ἀπὸ
 ἀπλῶς ὑποσχέσεις εἰς προφανεῖς πραγματικότη-
 τας. Ὁ Σωτὴρ ἐγεννήθη.

Ὁ Ἰησοῦς εἶπεν, ὅτι Οὗτος θὰ ἔδιδε τὴν
 σάρκα Του-τοῦτέστι, τὴν ἀνθρωπότητα Του- διὰ
 τὴν ζωὴν τοῦ κόσμου. ΙΩΑΝΝ.ε:51. Ὁ Παῦλος ἔ-
 γραψεν, ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἔδωκεν ἑαυτὸν " Ἀντίλυ-
 τρον ὑπὲρ πάντων, μαρτυρίαν γενομένην ἐν ὠρις-
 μένοις καιροῖς." A.TIM. β:5,6. Καὶ ὄχι μόνον
 ὁ θάνατος τοῦ Ἰησοῦ ἐπρομήθευσε τὸ Ἀντίλυτρον,
 τὸ ὅποιον ἐν τῷ ὠρισμένῳ καιρῷ τοῦ Θεοῦ, θὰ
 κάμῃ τοῦτο δυνατόν δι' ὀλοκλήρουν τὴν ἀνθρωπό-
 τητα, νὰ ἐπιστρέψουν εἰς τὸν Θεόν, καὶ νὰ ἐ-
 λευθερωθῶν ἐκ τῆς ἁμαρτίας των καὶ τοῦ θανά-
 του, ἀλλὰ διὰ τῆς πιστότητος ἐπίσης τῆς θυσί-
 ας Αὐτοῦ, Οὗτος ἐκρίθη ἄξιος τῆς ιδίας Αὐτοῦ
 μεγάλης ἐξυψώσεως.

Ο ΑΜΝΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Ὁμιλῶν ὑπὸ τὴν ἔμπνευσιν τοῦ Ἁγίου Πνεύ-
 ματος, Ἰωάννης ὁ Βαπτιστὴς εἶπε περὶ τοῦ Ἰη-
 σοῦ, " Ἴδου ὁ Ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ αἴρων τὴν ἁ-
 μαρτίαν τοῦ κόσμου." ΙΩΑΝΝ.α:29. Εἰς ΑΠΟΚΑΛ.
ε:11,12, ἀναγινώσκομεν,

" Καὶ εἶδον, καὶ ἤκουσα φωνὴν ἀγγέλων

" πολλῶν κυκλόθεν τοῦ θρόνου καὶ τῶν ζώων καὶ τῶν πρεσβυτέρων, καὶ ἦτο ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν μυριάδες μυριάδων καὶ χιλιάδες χιλιάδων, λέγοντες μετὰ φωνῆς μεγάλης,

" Ἄξιον εἶναι τὸ Ἀρνίον τὸ ἐσφαγμένον, νὰ λάβῃ τὴν δύναμιν καὶ τὸν πλοῦτον καὶ τὴν σοφίαν καὶ τὴν ἰσχὺν, καὶ τιμὴν καὶ δόξαν καὶ εὐλογίαν. Καὶ πᾶν κτίσμα τὸ ὁποῖον εἶναι ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ὑποκάτω τῆς γῆς, καὶ ὅσα εἶναι ἐν τῇ θαλάσῃ, καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς, ἤκουσα ὅτι ἔλεγον, Εἰς τὸν καθήμενον ἐπὶ τοῦ θρόνου καὶ εἰς τὸ Ἀρνίον, ἔστω ἡ εὐλογία καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων."

Ὁ οὐράνιος Πατὴρ ἐπίσης ἔκρινε τὸ Ἀρνίον ἄξιον τιμῆς, διότι ἐτελείωσεν πιστῶς τὴν θυσίαν Αὐτοῦ, καὶ ταύτην μέχρι θανάτου. Ἐπειδὴ εὐρέθη ἄξιος, ὁ Οὐράνιος Πατὴρ ἔδωκεν εἰς Αὐτὸν ἐξουσίαν ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς. ΜΑΤΘ. κη: 18. Ἡ λέξις "δύναμις" χρησιμοποιεῖται εἰς τὸ ἐδάφιον τοῦτο, πρὸς παράστασιν ἐξουσίας, διακραιώματος τοῦ ἀρχεῖν.

Καὶ πόσον κατάλληλον ἦτο τοῦτο! Ἐκεῖνος ὅστις ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον τοῦτον, τελικῶς νὰ γείνη Ἀρχων, ἦτο πρέπων ὅταν τελειώσῃ τὸ ἔργον τῆς θυσίας, ὅπερ ἦτο μέρος τοῦ προγράμματος τοῦ Πατρὸς δι' Αὐτὸν, ὅπως ἐξυψωθῇ εἰς τοιαύτην ὑψηλὴν θέσιν καὶ ἐξουσίαν καὶ δύναμιν. Ἐκεῖνος ὅστις θὰ ἐκυβέρνησεν "ἀπὸ θαλάσσης ἕως θαλάσσης καὶ ἀπὸ ποταμοῦ ἕως τῶν περάτων τῆς γῆς," ἔπρεπεν ἀληθῶς, νὰ περιβληθῇ τοιαύτην ἐξουσίαν, ὅπως, ὅταν ἔλθῃ ὁ κατάλληλος

πρὸς τοῦτο καιρὸς, ἐξασκήσει ταύτην διὰ τὴν ὑποσχεθεῖσαν εὐλογίαν πασῶν τῶν φυλῶν τῆς γῆς.

ΑΙ ΥΠΟΣΧΕΣΕΙΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Ἡ Γραφή καθαρῶς διδάσκει, ὅτι ὁ Χριστὸς θὰ ἔχη μ ε τ ὁ χ ο υ ς μετ' Αὐτοῦ εἰς τὴν χιλιετῇ Αὐτοῦ βασιλείαν, 144,000, ἐκλεγόμενοι ἐκ μέσου τῶν ἀνθρώπων, οἱ ὅποιοι ἐπίσης -ὡς ἡ Κεφαλὴ αὐτῶν- πιστῶς καταθέσουν τὴν ζωὴν αὐτῶν εἰς θάνατον, εἰς θυσίαν οἰκειοθελῶς. Εἰς ΑΠΟΚ. ιδ:1, οὗτοι παρίστανται ὁμοῦ μετὰ τοῦ Ἀρνίου ἐπὶ τοῦ ὄρους Σιών, καὶ ἡ ἐξήγησις δίδεται ὅτι, οὗτοι κατέχουν τὴν ὑψηλὴν αὐτὴν θέσιν, διότι ἠκολούθησαν τὸ Ἀργίον ὅπου ἂν ὑπάγῃ. Εἰς τοὺς πιστοὺς αὐτοὺς ὑπερνικητὰς ὁ Ἰησοῦς κάμνει θαυμαστὰς ὑποσχέσεις.

Ἴδου, μερικαὶ ἐξ αὐτῶν,

"Ὅστις νικᾷ, καὶ ὅστις φυλάττει μέχρι τέλους τὰ ἔργα μου, θέλω δώσει εἰς αὐτὸν ἐξουσίαν ἐπὶ τῶν ἐθνῶν, καὶ θέλει ποιᾶν αὐτοὺς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ, θέλουσι συντριφθῆ ὡς τὰ σκεύη τοῦ κεραμέως, καθὼς καὶ ἐγὼ ἔλαβον παρὰ τοῦ Πατρὸς μου." ΑΠΟΚ. β:26.

"Ὅστις νικᾷ, θέλω κάμει αὐτὸν στύλον ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Θεοῦ μου, καὶ δὲν θέλει ἐξέλθει πλέον ἔξω, καὶ θέλω γράψαι ἐπ' αὐτὸν τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ μου, καὶ τὸ ὄνομα τῆς πόλεως τοῦ Θεοῦ μου, τῆς Νέας Ἱερουσαλήμ, ἥτις καταβαίνει ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ μου, καὶ τὸ ὄνομά μου τὸ νέον." ΑΠΟΚ. γ:12.

Εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῆς Λαοδικείας, ὁ Ἰησοῦς

ὑπεσχέθη,

"Ὅστις νικᾷ, θέλω δώσει εἰς αὐτὸν νὰ καθίσῃ μετ' ἐμοῦ ἐν τῷ θρόνῳ μου, καθὼς καὶ ἐγὼ ἐνίκησα, καὶ ἐκάθισα μετὰ τοῦ Πατρὸς μου ἐν τῷ θρόνῳ Αὐτοῦ." ΑΠ.Υ:21.

Βεβαίως, διὰ τὸν Ἰησοῦν, "πᾶσα ἐξουσία καὶ δύνამις" φανεροῦται ἐνταῦθα, ὅταν Οὗτος λέγει, ὅτι ἔχει "θρόνον," ἐκ τοῦ ὁποῖου ἔξασκεῖ διακυβέρνησιν. Τοῦτο δὲν δηλοῖ ὅτι Οὗτος ἐργάζεται ἀνεξάρτητα τοῦ οὐρανίου Αὐτοῦ Πατρὸς, διότι γνωρίζομεν ἀπὸ πολλὰς ἄλλας Γραφικὰς διακηρύξεις, ὅτι Οὗτος δὲν κάμνει οὕτως, ἀλλὰ φανεροῦται ἡ ὑψηλὴ θέσις εἰς τὴν ὁποίαν ἐξυψώθη, ὅτε "πᾶσα ἐξουσία ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς ἐδόθη εἰς Αὐτὸν." ΜΑΤΘ. κη:18. Δὲν εἶναι οὐδόλως θαυμαστὸν ὅτι ἐδόθη εἰς Αὐτὸν ὁ τίτλος "ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΚΑΙ ΚΥΡΙΟΣ ΚΥΡΙΩΝ." ΑΠΟΚ. ιθ:16.

·Ο ΘΡΟΝΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Αἱ Γραφαὶ δὲν διαχωρίζουν, ἐν τῇ ἐπεξεργασίᾳ τοῦ θείου σχεδίου, τὸν Ἰησοῦν ἐκ τοῦ οὐρανίου Αὐτοῦ Πατρὸς, ἀκόμη καὶ κατὰ τὰ χίλια ἔτη τῆς Μεσσιανικῆς Βασιλείας. Ἀφοῦ μᾶς λέγεται ὅτι ἡ Νέα Ἱερουσαλὴμ καταβαίνει ἀπὸ τοῦ Θεοῦ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ὁ Ἀποκαλυπτὴς μᾶς πληροφορεῖ,

"Ἴδου ἡ σκηνὴ τοῦ Θεοῦ μετὰ τῶν ἀνθρώπων, καὶ θέλει σκηνώσει μετ' αὐτῶν, καὶ αὐτοὶ θέλουσιν εἶσθαι λαὸς αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς ὁ Θεὸς θέλει εἶσθαι μετ' αὐτῶν Θεὸς αὐτῶν. Καὶ θέλει ἐξαλείψει ὁ Θεὸς πᾶν δάκρυον ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν, καὶ ὁ θάνατος δὲν θέλει ὑπάρχει πλέον... διότι τὰ πρῶτα παρῆλθον." ΑΠΟΚ. κα:2-4.

Καὶ μετὰ ἀναγινώσκομεν καταπληκτικὴν δι-
ακήρυξιν,

" Καὶ εἶπεν ὁ καθήμενος ἐπὶ τοῦ θρόνου,
'Ἰδοὺ, κάμνω νέα τὰ πάντα." ἐδ. 5.

Ἐκεῖνος ὅστις κάθεται ἐπὶ τοῦ θρόνου,
φαίνεται νὰ εἶναι ὁ ἔνδοξος ΕΚΕΙΝΟΣ ὁ περι-
γραφόμενος εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ θρόνου τοῦ τε-
τάρτου Κεφαλαίου, εἶναι ΟΥΤΟΣ ὅστις λέγει,
"Ἰδοὺ, κάμνω τὰ πάντα νέα."

Τὰ χίλια ἔτη τοῦ ἔργου τῆς βασιλείας, θὰ
εἶναι ἀληθῶς ἔργον τοῦ οὐρανίου Πατρὸς, διότι
Οὗτος ἐσχεδιάσεν οὕτως, καὶ ἔκαμεν προετοιμα-
σίαν μέσῳ τοῦ δώρου τοῦ Υἱοῦ Αὐτοῦ, ὅπως Οὗ-
τος ἐπεξεργασθῇ τὸ ἔργον τοῦτο, καὶ φέρει αὐ-
τὸ εἰς πέρας. Ἐνταῦθα, μᾶς ὑπενθυμίζεται ἀ-
πλῶς τὸ γεγονός ὅτι, "τὰ πάντα εἶναι ἐκ τοῦ
Θεοῦ, διὰ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ," ΚΟΛ. α:
16, ΙΩΑΝΝ. α:3. κ.λ.π. Καὶ πόσον εὐγνωμονες
εἴμεθα συνδεδεμένοι μετὰ τοῦ Ἰησοῦ, εἰς τὴν ὁ-
ποῖον "ἐδόθη πᾶσα ἐξουσία καὶ δύναμις," ΑΠΟΚ.
δ:11, καὶ μέσῳ Αὐτοῦ καὶ δι' Αὐτοῦ τὸ θεῖον
σχέδιον ἐπιτελεῖται!

Εἰς ΑΠΟΚ. κβ:1, ἔχομεν ἕτερον παράδειγμα,
εἰς τὸ ὁποῖον ὁ οὐράνιος Πατὴρ σχετίζει ἑαυ-
τὸν μετὰ τοῦ Υἱοῦ Αὐτοῦ, ἀναφερομένου ἐνταῦ-
θα ὡς "Ἀμνοῦ." Παραθέτομεν,

" Καὶ μὲ ἔδειξε καθαρὴν ποταμὴν ὕδατος
ζωῆς, λαμπρὴν ὡς κρύσταλλον, ἔξερχό-
μενον ἐκ τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ
Ἀρνίου."

Ἐκατέρωθεν τοῦ "ποταμοῦ," εἶναι δένδρα ζω-
ῆς, -ποταμὸς καὶ δένδρα, ἀμφότερα συμβολίζουν

τὰς θείας διευθετήσεις τῆς θαυμαστῆς ἐπαγγελίας τοῦ Θεοῦ, γενομένης εἰς τὸν Ἀβραάμ, ἀναφορικῶς μὲ τὴν εὐλογίαν πασῶν τῶν φυλῶν τῆς γῆς. Αἱ εὐλογίαι αὗται θὰ ρέουσιν εἰς τὸν λαόν, ἕνεκεν τοῦ θυσιαστικοῦ ἔργου τοῦ Ἀρνίου. Εἶναι διὰ τῆς ἐξουσίας καὶ δυνάμεως τῆςδοθεῖσης εἰς τὸν ἀναστηθέντα Ἰησοῦν ὑπ' Αὐτοῦ τοῦ Μεγάλου Δημιουργοῦ, ὅτι αἱ εὐλογίαι τῆς ἐρχομένης βασιλείας θὰ ρέουσιν ἐφ' ὅλου τοῦ λαοῦ τῆς ἀνθρωπότητος.

Δὲν πρέπει νὰ εἴμεθα λίαν εὐγνώμονες, διότι ὁ Ἰησοῦς ἐγεννήθη, καὶ διὰ θείας διευθετήσεως ἔγεινε τὸ κέντρικόν σημεῖον εἰς τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ, ὅπερ εἶναι δυνάμεις Θεοῦ εἰς σωτηρίαν εἰς πάντα τὸν πιστεύοντα; " ΡΩΜ. α:16. Ἡ καλὴ αὕτη ἀγγελία τῆς γεννήσεως τοῦ Ἰησοῦ, δίδει δυνάμιν εἰς πάντας τοὺς ἐργαζομένους εἰς τὴν ΧΑΡΑΥΤΗΝ, καὶ ἀπόφασιν ὅπως καταθέσουν τὰς ψυχὰς των εἰς τὸ ἔργον τοῦτο τοῦ ἀγγέλματος τοῦ Εὐαγγελίου, ὅπερ ἐντὸς ὀλίγου θὰ εἶναι χαρὰ εἰς πάντας τοὺς λαοὺς.

Οἱ ἄγγελοι οἵτινες διεκήρυξαν κατὰ τὴν θαυμαστὴν αὐτὴν νύκτα τῆς γεννήσεως τοῦ Λυτρωτοῦ, εἰς τοὺς ἀγροὺς τῆς Βηθλεὲμ τὸ ἄγγελμα.

" Δόξα ἐν Ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία,"

Ἀπήλυσαν θαυμαστὴν χαρὰν, διὰ τὴν εὐκαιρίαν νὰ μαρτυρήσουν τὴν ἀλήθειαν ταύτην, καὶ ἡμεῖς ἐπίσης χαίρομεν τῆς εὐλογητῆς ταύτης εὐκαιρίας, ἐξαγγέλλοντες τὰ χαροποιὰ ταῦτα νέα τοῦ μεγάλου τούτου γεγονότος, ὅπερ ἐντὸς ὀλίγου αἱ εὐλογίαι θὰ ἐκχυθῶσιν εἰς πάντας τοὺς λαοὺς. Εἴθε νὰ μείνωμεν πιστοὶ εἰς τὴν θαυμαστὴν ταύτην διακονίαν τοῦ Εὐαγγελίου!

ΣΕΙΡΑΙ ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ

ΕΜΠΛΕΓΜΕΝΟΙ ΜΕ ΑΝΘΡΩΠΙΝΗΝ ΠΡΟΣΟΧΗΝ

"Καθ'
ὅσον ἐκά-
ματε εἰς ἕνα
τούτων τῶν ἀδελ-
φῶν μου τῶν ἐλαχί-
στων, εἰς ἐμὲ ἐκάμα-
τε." ΜΑΤΘ. κε: 40, ΛΟΥΚΑ
κβ: 24-27.

---οοο---

ΙΑ ΤΩΝ ΣΥΧΝΩΝ αἰτιῶν δοκιμασίας
μεταξὺ τῶν μαθητῶν τοῦ Χριστοῦ,
ἔχει γείνει ἡ ἐπιθυμία μερικῶν
ὅπως γείνουν "μεγάλοι" μεταξὺ τῶν
ἀδελφῶν, καὶ νὰ παρατηροῦνται παρ'
ἄλλων ὅτι εἶναι ἐξαιρετικοὶ ἀρχηγοί,
τῶν ὁποίων αἱ ἰδιοτροπίαι καὶ ἐπιθυμίαι
πρέπει νὰ ἐπικρατοῦν, ἀνεξαρτήτως τῶν ἀρετῶν
των. Ἐν τῷ μαθήματι τούτῳ ὁ Ἰησοῦς ἔθεσεν ὑ-
πόδειγμα τι, σχεδιασθὲν ὅπως διαλυθῇ καὶ δι-
ορθώσῃ τὸ κακὸν τοῦτο, καὶ μέσω τῶν αἰώνων ἀ-
ναμφιβόλως ἔχει κάμη πολλὴ εἰς τὴν κατεύθυνσιν
ταύτην, εἰς τὸν λαὸν τοῦ Κυρίου.

Ὁ Ἰησοῦς ἀντιστρέφει τὴν ἀποψιν ταύτην τοῦ κόσμου, εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο, λέγων, "Ἀλλ' ὁ μεγαλύτερος μεταξύ σας ἔς γείνη ὁ μικρότερος, καὶ ὁ προϊστάμενος ὡς ὁ ὑπηρετῶν." Οἱ Ἰησοῦς ἔκαμε τὴν ἐρώτησιν, "Διότι, τίς εἶναι ὁ μεγαλύτερος, ὁ καθήμενος εἰς τὴν τράπεζαν, ἢ ὁ ὑπηρετῶν; οὐχὶ ὁ καθήμενος;" Τοῦτο ἤθελεν εἰσθαι ἡ ἀποψις τοῦ κόσμου, ἀλλ' ὁ Ἰησοῦς δι-
 ορθώνει τοῦτο, λέγων, "Ἀλλ' ἐγὼ εἶμαι ἐν τῷ μέσῳ ὑμῶν ὡς ὁ ὑπηρετῶν." Οἱ μαθηταὶ ἀνεγνώ-
 ριζον τὸν Ἰησοῦν ὡς τὸν Διδάσκαλον καὶ ἀρχι-
 γόν αὐτῶν, ἀλλὰ πιθανῶς δὲν ἀνεγνώρισαν τὴν
 βάσιν τοῦ μεγαλείου Του ἐν τῷ μέσῳ αὐτῶν.

Ε Β Ρ Α Ι Ο Υ Σ ιγ:1.

Δὲν δυνάμεθα νὰ ἐμπλεκώμεθα εἰς ἀνθρωπί-
 νους μεθόδους, κατὰ μῆκος τῆς χριστιανικῆς
 ζωῆς, ἀνευ ἀσκήσεως ἀδελφικῆς ἀγάπης, χριστια-
 νικῆς ἀγάπης. Καὶ ἡ ἀγάπη αὕτη θὰ παρακινήσῃ
 ἡμᾶς, παραδείγματος χάριν, νὰ φιλοξενήσωμεν
 ξένον. Αἱ Γραφαὶ δεικνύουν ὅτι, μεταξύ τῶν
 πρώτων ἀρχηγόνων πιστῶν- ἡ φιλοξενία μεταξύ
 τῶν ἀδελφῶν ἦτο κοινὴ συνήθεια. Ἀλλ' ἐνταῦθα
 ὁ Παῦλος παρακινεῖ ὅπως "φιλοξενούμεν ξένους."
 Δὲν δυνάμεθα νὰ εἴμεθα βέβαιοι διὰ τὴν ἀκριβῆ
 ταυτότητα τούτων. Οὗτοι ἴσως νὰ εἶναι ἀδελφοὶ
 ἄγνωστοι πρὸς ἄλλους ἀδελφοὺς, καθὼς οὗτοι ἐ-
 ταξείδευον ἀπὸ τόπον εἰς τόπον.

Ὁ Παῦλος χρησιμοποιεῖ παράδειγμα τι τοῦ
 εἵδους τούτου φιλοξενίας ὅπερ λαμβάνει ἐκ τῆς
 ΓΕΝΕΣΕΩΣ Κεφ. ιη, λέγων ὅτι "τινὲς ἐφιλοξένη-
 σαν ἀγγέλους μὴ γνωρίζοντες." Ἡ ἀναφορὰ ἐν-
 ταῦθα γίγνεται εἰς τοὺς τρεῖς ἀγγέλους τοὺς ὁ-
 ποίους ὁ Ἀβραὰμ ἐφιλοξένησεν, ὅταν οὗτοι ἐ-
 πεσκέφθησαν αὐτὸν, ἵνα ἐπιβεβαιώσουν τὴν ὑπόσ-

χεσιν τοῦ Θεοῦ, ὅτι ἡ Σάρρα θὰ ἔφερεν εἰς αὐτὸν υἱὸν. Οὗτοι ἦσαν "ξένοι," πρὸς τὸν Ἀβραὰμ, ἄγνωστοι, μέχρις οὗτου οὗτοι ἀπεκάλυψαν τὴν ταυτότητα των. Καὶ ὁποίας εὐλογίας οὗτος θὰ ἀπῆλαυσεν ἀσκῶν ἀδελφικὴν ἀγάπην ἀπέναντι αὐτῶν!

Ἡ ἐξάσκησις ἀδελφικῆς ἀγάπης ἐν σχέσει μετ' ἀνθρωπίνους ἀνάγκας, ἐξηγεῖται διὰ περαιτέρω παραδείγματος. Ὁ Παῦλος γράφει ὅπως ἐνθυμούμεθα "τοὺς δεσμίους, ὡς συνδέσμιοι αὐτῶν." Κατὰ τὰς πρωτογόνους ἐκείνας ἡμέρας τοῦ χριστιανικοῦ ἀγῶνος, ὑπῆρχε κίνδυνος ἐπιδεικνύοντες ἑαυτοὺς μετ' τὸ μέρος ἐκείνων οἵτινες ἦσαν ἐν φυλακῇ διὰ τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ. Εἰς τούτους, ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι ἔπραττον τοῦτο, ἦτο μεγάλη πηγὴ παρηγορίας πρὸς τοὺς καταδίκους, οἵτινες ἦσαν ἐν Χριστῷ ἀδελφοὶ των.

"Τοὺς ταλαιπωρουμένους, ὡς ὄντες καὶ σεῖς ἐν σώματι." Καθὼς ὁ Παῦλος ἀλλαχοῦ ἐξηγεῖ, ὅταν ἐν μέλος τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ υποφέρει-καθὼς εἰς τὸ φυσικὸν σῶμα- ὅλα τὰ μέλη πάσχουν." Τὸ ἴδιον ἐπίσης ἀληθεύει, ὅταν ἐν "μέλος" λαμβάνει πεῖραν ἐξαιρετικῆς χαρᾶς ἐν Κυρίῳ, ὅλα τὰ μέλη αὐτομάτως ἀγάλονται μετ' αὐτοῦ.

I A K Ω B O Σ β:14-17

Τινὲς ἐνόμισαν ὅτι εἰς τὰ ἐδάφια ταῦτα ὁ Ἰάκωβος μικροποιεῖ τὴν σπουδαιότητα τῆς πίστεως εἰς τὴν χριστιανικὴν ζωὴν, ἀλλὰ δὲν ἔχει οὕτως. Οὗτος ἀπλῶς κάμνει ἔμφασιν ὅτι, ὅπου ὑπάρχει ἀληθὴς πίστις, Αὕτη ἀποδεικνύεται διὰ τῶν ἔργων ὑπὲρ τῶν ἄλλων." Πίστις ἄ-

νευ ἔργων εἶναι νεκρὰ," εἶναι ἑτέρα ἔκφρασις τοῦ Ἰακώβου, διότι νεκρὰ πίστις, δὲν εἶναι πίστις οὐδόλως.

Ἡ χρησιμοποιοηθεῖσα ἐπεξήγησις τοῦ ἐπὶ κεφαλῆς ἑδαφίου μας, ἀναφέρεται ἰδιαιτέρως εἰς τὸν λαὸν τοῦ Θεοῦ διαρκοῦντος τοῦ χιλιετοῦς Αἰῶνος, καὶτοι τὸ πνεῦμα τοῦτο πρέπει νὰ ἑξακολουθῇ καὶ τώρα.

---ooo---

ΔΙΑΚΗΡΥΤΤΟΝΤΕΣ ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

" Διότι δὲν αἰσχύνομαι τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ, ἐπειδὴ εἶναι δύναμις Θεοῦ πρὸς σωτηρίαν εἰς πάντα τὸν πιστεύοντα, Ἰουδαῖον τε πρῶτον καὶ Ἕλληνα."
ΡΩΜ. α:16, ΛΟΥΚΑ δ:16-21.

---ooo---

ΤΙΤΛΟΣ τοῦ μαθήματός μας "Διακηρύττοντες τὸ Εὐαγγέλιον," καλεῖ διὰ κατανόησιν εἰς τί συνίσταται τὸ Εὐαγγέλιον. Τὸ ἑδάφιδόν μας τονίζει τὸ ἴδιον σημεῖον. Ὅταν λέγωμεν, ὡς ὁ Παῦλος ἔπραξε, " Δὲν ἐπαισχύνομαι τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ," τί ἐννοοῦμεν; Ἡ λέξις "Εὐαγγέλιον" σημαίνει ἀπλῶς "καλὰ νέα," "χαροποιᾶ ἀγγελία."

Ὁ Παῦλος ἐξηγεῖ, ὅτι τὸ εὐαγγέλιον ἐκηρύχθη πρωτίστως εἰς τὸν Ἀβραάμ, ὅταν ὁ Θεὸς εἶπεν εἰς αὐτὸν ὅτι μέσω αὐτοῦ καὶ τοῦ σπέρματος αὐτοῦ, θὰ ἡυλογοῦντο ὅλαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς. Ὁ Παῦλος ἀναγνwrίζει τὸν Ἰησοῦν ὡς τὸ

ὑποσχεθὲν "σπέρμα τοῦ Ἀβραάμ," καὶ ἐξηγεῖ ὅ-
τι, ὅσοι βαπτίζονται εἰς τὸν Χριστὸν εἶναι
ἐπίσης "σπέρμα τοῦ Ἀβραάμ, καὶ κατὰ τὴν ἐπαγ-
γελίαν κληρονόμοι." ΓΕΝ.ιβ:3, ΓΑΛ.γ: 8,16,27.

Τὸ Εὐαγγέλιον, ὅθεν, εἶναι τὸ γεγονός ὅτι
ὁ Θεὸς ἔχει προμηθεύσει εὐλογίας δι' ὅλας τὰς
φυλάς τῆς γῆς. Ὁ ἄγγελος ὅστις ἀνήγγειλε τὴν
γέννησιν τοῦ Χριστοῦ, ὁμιλεῖ περὶ Αὐτοῦ ὡς
Σωτῆρος, καὶ ἐν τῷ σχεδίῳ τοῦ Θεοῦ, ἀκριβῶς
εἶναι Οὗτος. Διὰ τοῦ θανάτου Του καὶ ἀναστά-
σεως Του, Οὗτος ἐπρομήθευσε σωτηρίαν ἐκ τοῦ
θανάτου δι' ὅλους, οἱ ὅποιοι, πιστεύοντες εἰς
Αὐτὸν θέλει δοθῇ εὐκαιρία -μερικοὶ εἰς τὸν
αἰῶνα τοῦτον, μερικοὶ εἰς τὸν ἐπερχόμενον αἰ-
ῶνα, νὰ ἀπολαύσουν ζωὴν αἰώνιον. Μέσω πίστεως
εἰς Αὐτὸν, ὁ κόσμος τοῦ ἐπερχομένου αἰῶνος θὰ
λάβῃ ὑγείαν καὶ αἰώνιον ζωὴν ὡς ἄνθρωποι ἐπὶ
τῆς Γῆς. Ἐκεῖνοι οἵτινες πιστεύουν κατὰ τὸν
παρόντα αἰῶνα, καὶ συχεχίζον νὰ μένουν πισ-
τοὶ, πάσχοντες καὶ ἀποθνήσκοντες μὲ τὸν Ἰη-
σοῦν θὰ ζήσουν καὶ βασιλεύσουν μετ' Αὐτοῦ.

Ὀλίγον μετὰ τὸ βάπτισμα Του καὶ τοὺς
τρεῖς πειρασμοὺς, τοὺς ὁποίους ὁ Διάβολος ἔ-
φερεν ἐπ' Αὐτοῦ, ὁ Ἰησοῦς ἐπέστρεψεν εἰς τὴν
Ναζαρέτ ἔνθα ἦτο ἀνατεθραμμένος, καὶ μετέβη
εἰς τὴν Συναγωγὴν κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ Σαββά-
του. Καὶ ἐδόθη εἰς Αὐτὸν τὸ βιβλίον τοῦ Ἡσα-
ίου καὶ ἀνέγνωσε τὸ ξα κεφ. ἔνθα λέγει,

" Πνεῦμα Κυρίου εἶναι ἐπ' ἐμέ. Διὰ τοῦτο
μὲ ἔχρισε. Μὲ ἀπέστειλε διὰ νὰ εὐαγγελί-
ζωμαι πρὸς τοὺς πτωχοὺς, διὰ νὰ ἰατρεύσω
τοὺς συντετριμμένους τὴν καρδίαν, νὰ κηρύξω
πρὸς τοὺς αἰχμαλώτους ἐλευθερίαν, καὶ
ἄνοιξιν δεσμοτηρίου εἰς τοὺς δεσμίους.

" Διὰ νὰ κηρύξω ἑνιαυτὸν εὐπρόσδεκτον
τοῦ Κυρίου."

Τοῦ Ἰησοῦ χρισθέντος ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Πνεύ-
ματος, ἀναγνwrίζει Αὐτὸν ὡς τὸν ὑποσχεθέντα
Μεσσίαν, τῆς λέξεως ἐννοούσης Χριστὸν, κεχρισ-
μένον. Πολλοὶ ἐκ τοῦ Ἰσραὴλ ἀνέμενον ὅτι ὁ
Μεσσίας των, ὅταν θὰ ἦρχετο, θὰ ἠδύναντο νὰ
ἀναγνwrίσουν αὐτὸν ἐκ τῶν στρατιωτικῶν δυνά-
μεων τὰς ὁποίας θὰ εἶχεν, καὶ ὅτι θὰ ἐγένετο
διὰ μέσου τούτων ὁ Ἐλευθερωτὴς αὐτῶν ἐκ τοῦ
Ρωμαϊκοῦ ζυγοῦ. Ἀλλ' ἀντὶ Οὗτος νὰ πράξῃ τοῦ-
το, τὸ μάθημά μας δεικνύει, ὅτι ἡ διακονία Αὐ-
τοῦ ἦτο πρὸς χάριν τῶν "πτωχῶν," καὶ τῶν "
συντετριμμένων τὴν καρδίαν," τῶν "αἰχμαλώτων"
"τυφλῶν" καὶ τῶν "πεπληγμένων."

Ὁ Ἰησοῦς, βεβαίως, ἐθεράπευσε πολλοὺς ἐξ
αὐτῶν, καὶ εὐλόγησεν αὐτοὺς φυσικῶς κατ' ἄλ-
λους τρόπους, ἀλλὰ ἡ διακονία Του περὶ τοῦ
Εὐαγγελίου ἔδωσε διαβεβαίωσιν ὅτι ἐν τῷ μέλ-
λονι καιρῷ τῆς βασιλείας Του, ὅλοι οἱ αἰχ-
μάλωτοι τοῦ θανάτου θὰ ἐλευθερωθῶσιν, καὶ
ὅλοι δέσμιοι καὶ τετραυματισμένοι θὰ εὐλογη-
θῶσιν μὲ εὐκαιρίαν δι' αἰῶνιον ζῶην.

P O M A I O Y Σ ι:14-18.

Ἐνταῦθα ὁ Παῦλος δίδει ἔμφασιν εἰς τὸ
γεγονὸς ὅτι διὰ νὰ ἐπικαλεσθῇ τις τὸ ὄνομα
τοῦ Κυρίου, πρέπει νὰ πιστεύσῃ εἰς Αὐτὸν, καὶ
διὰ νὰ πιστεύσῃ εἰς Αὐτὸν, πρέπει νὰ κηρυχθῇ
εἰς αὐτὸν, καὶ τοῦτο ἀπαιτεῖ ὅτι κάποιος πρέ-
πει νὰ κηρύξῃ εἰς αὐτὸν. Πράγματι ὅλοι οἱ
πιστοὶ ἀκόλουθοι τοῦ Κυρίου εἶναι "κεχρισμέ-
νοι," -ἐντεταλμένοι- νὰ κηρύξουν τὸ Εὐαγγέ-
λιον, ὅπερ θέτει μεγάλην εὐθύνην εἰς αὐτοὺς.

Ὁ Παῦλος εἰς Ρωμαίου ι:15, παραθέτει ἐν
μέρει ἐκ τοῦ ΗΣΑΙΟΥ νβ:7, "Πόσον ὥραϊοι εἶ-
ναι ἐπὶ τῶν ὁρέων οἱ πόδες τοῦ εὐαγγελιζο-
μένου, τοῦ κηρύττοντος εἰρήνην, τοῦ εὐαγγε-
λιζομένου ἀγαθὰ," καὶ εἰς ταῦτα ὁ Παῦλος προ-
σθέτει, "ἀλλὰ δὲν ὑπήκουσαν πάντες εἰς τὸ
εὐαγγέλιον, διότι ὁ ΗΣΑΙΑΣ λέγει, "Κύριε, τίς
ἐπίστευσεν εἰς τὸ κήρυγμα ἡμῶν;"

Ὁ Παῦλος ἐξηγεῖ περαιτέρω ὅτι, "ἡ πίσ-
τις εἶναι ἐξ ἀκοῆς, ἡ δὲ ἀκοὴ διὰ τοῦ Λόγου
τοῦ Θεοῦ," καὶ τότε ἐρωτᾷ, "Μὴ δὲν ἤκουσαν;"
Ὁ Παῦλος διακηρύττει ὅτι, "εἰς πᾶσαν τὴν γῆν
ἐξηλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα
τῆς οἰκουμένης ὁ λόγος αὐτῶν." Κατὰ τὰς ἡμέ-
ρας τοῦ Παύλου ὁ κόσμος ἦτο μᾶλλον μικρὸν τι
μέρος. Τὸ μάθημά μας ἐνταῦθα ἀπευθύνεται πρω-
τίστως πρὸς τοὺς ἀπίστους Ἰσραηλίτας, καὶ τὸ
εὐαγγέλιον, ἀρχίζων κατὰ τὴν Πεντηκοστὴν, με-
τεφέρθη ἀπὸ μέρος εἰς μέρος διὰ τῶν πιστῶν
τοῦ καιροῦ ἐκείνου, καὶ εἶχεν φθάσει ἀναμφι-
βόλως τὴν πλειονότητα αὐτῶν. Ἀλλ' ὑπῆρξαν ὁ-
λίγοι οἵτινες ἐπίστευσαν

---ooo---

Η ΔΙΑΚΟΝΙΑ ΤΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

"Ὅλη ἡ Γραφὴ εἶναι θεόπνευστος, καὶ ὠ-
φέλιμος πρὸς διδασκαλίαν, πρὸς ἔλεγχον,
πρὸς ἐπανόρθωσιν, πρὸς ἐκπαίδευσιν τὴν
μετὰ τῆς δικαιοσύνης, διὰ νὰ εἶναι τέλει-
ος ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ, ἡτοιμασμένος εἰς
πᾶν ἔργον ἀγαθόν." B.TIMOTH.γ:16,17.

---ooo---

ΕΠΙΣΤΟΛΗ αὕτη πρὸς τὸν Τιμόθεον, ἀναφέρεται συχνὰ ὡς μία τῶν "Ποιμαντορικῶν ἐπιστολῶν" τοῦ Παύλου, ἐν τῇ ὁποίᾳ ἐνισχύει τὸν χριστιανὸν τοῦτον νέον, εἰς τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου, καὶ ἀναφέρεται εἰς αὐτὸν ὡς "τέκνον του," πνευματικόν. Καὶ νουθετεῖ αὐτὸν ἵνα καταρτίσῃ καὶ ἄλλους εἰς τὴν διακονίαν, γενόμενος ὁ ἴδιος πιστὸς εἰς τοῦτο.

Ἡ πιστότης τοῦ Τιμοθέου καταφαίνεται ὡς συμβουλευὼν τοὺς ἀδελφοὺς "ὅπως ἐνθυμοῦνται τῶν καλῶν τούτων πραγμάτων." Ὁ Παῦλος ἔγραψεν, "Ἐὰν πράξῃς τοῦτο, θέλεις εἶσθαι καλὸς διάκονος τοῦ Χριστοῦ, ἐντρεφόμενος εἰς τοὺς λόγους τῆς πίστεως καὶ τῆς καλῆς διδασκαλίας τὴν ὁποίαν παρηκολούθησας." Ἀλλὰ προτρέπει τοῦτον ἐπίσης λέγων, "Τὰς βεβήλους καὶ γραῶδεις μύθους παραιτοῦ, καὶ γύμναζε σεαυτὸν εἰς τὴν εὐσέβειαν."

Εἰς τῶν ἀγώνων τοῦ λαοῦ τοῦ Κυρίου μέσῳ τῶν αἰώνων ἦτο ὅπως τηρήσουν τοὺς μύθους μακρὰν ἀπὸ τοῦ νὰ ἀντικαθιστοῦν τὸν Λόγον τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν διδασκαλίαν Αὐτοῦ. Μύθοι, παραδόσεις, γνῶμαι καὶ θεωρίαι δὲν εἶναι μέρος τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ, οὐδὲ συντείνει εἰς ἀγίαν διδασκαλίαν καὶ καθαρὰν καὶ ἀγνὴν ἀγάπην.

"Ἡ σωματικὴ γυμνασία εἶναι πρὸς ὀλίγον ὠφέλιμος, ἀλλ' ἡ εὐσέβεια εἶναι πρὸς πάντα ὠφέλιμος, ἔχουσα ἐπαγγελίαν τῆς παρούσης ζωῆς καὶ τῆς μελλούσης." Ὁ Παῦλος ἐνταῦθα δὲν καταδικάζει κάθε μορφὴν σωματικῆς ἐξασκήσεως, ἀλλ' ἀπλῶς τονίζει ὅτι, ὁποιαδήποτε καὶ ᾖ εἶναι ἡ ἀξία τῆς σωματικῆς ἀσκήσεως, εἶναι μό-

νον διὰ τὴν παροῦσαν ζωὴν, οὐχὶ διὰ τὴν μέλ-
λουσαν.~

"Κοπιᾶζομεν καὶ ὀνειδίζομεθα, διότι ἐλ-
πίζομεν εἰς Θεὸν ζῶντα, ὅστις εἶναι Σωτὴρ
πάντων ἀνθρώπων, μάλιστα δὲ πιστῶν." Ἐκεῖνοι
οἱ ὅποιοι πιστεύουν καὶ διακηρύττουν τὴν ἀ-
λήθειαν θὰ ὀνειδισθοῦν, καὶ δυνάμεθα νὰ ἀγαλ-
λώμεθα διὰ τοῦτο, ἀλλ' ἅς μὴ ὑποφέρωμεν ἔπει-
δῇ ἐπιμένομεν ὅπως ὅλοι οἱ ἄλλοι πιστεύσουν
εἰς τοὺς μύθους ἡμῶν οἵτινες δὲν ὑποστηρίζον-
τε εἰς τὸν Λόγον τοῦ Θεοῦ. Ὁ Θεὸς εἶναι ὁ
Πρωτουργὸς τῆς σωτηρίας δι' ὅλην τὴν ἀνθρωπό-
τητα. Ἐκαμε προμήθειαν διὰ τὴν σωτηρίαν μέσω
τοῦ θανάτου τοῦ Ἰησοῦ. "Διότι, καθὼς ἐν τῷ
Ἀδὰμ πάντες ἀποθνήσκουσιν, οὕτω καὶ ἐν τῷ
Χριστῷ πάντες ζωοποιηθήσονται." A.KOP. ιε:22.

Τοῦτο ἐννοεῖ ὅτι, δὲν θὰ παραμείνουν αἰ-
ωνίως ἐν τῷ θανάτῳ, ἐνεκεν τῆς παραβάσεως
τοῦ Ἀδὰμ, διότι, ἐὰν, ὅταν δοθῇ εὐκαιρία
εἰς αὐτοὺς, καὶ οὗτοι πιστεύσουν καὶ ὑπακού-
σουν εἰς τὸν μόνον Προφήτην, τὴν Χριστὸν, οὐ-
τοι θὰ σωθῶσιν εἰδικῶς -τελείως ἀπελευθερού-
μενοι ἐκ τῶν ἀσθενειῶν καὶ τοῦ θανάτου, δεδο-
μένης εὐκαιρίας-ἀτομικῶς εἰς ἓνα ἕκαστον-δι'
ἀπόλαυσιν αἰωνίου ζωῆς, ἐδῶ ἐπὶ τῆς Γῆς.

"Μηδεὶς ἅς μὴ καταφρονῇ τὴν νεότητά σου,"
ἔγραψεν ὁ Παῦλος εἰς τὸν Τιμόθεον. Ἀπεναντί-
ας, οὗτος θὰ ἐγίνετο παράδειγμα τοῦ ὁποίου
ὅλοι οἱ ἀληθεῖς πιστοὶ δύνανται νὰ γείνωσιν,"
ἐν λόγῳ, ἐν συναναστροφῇ, ἐν ἀγάπῃ, ἐν Πνεύ-
ματι Ἁγίῳ, ἐν πίστει, ἐν καθαρότητι." Μὲ ἄλ-
λους λόγους, ἐὰν ὁ Τιμόθεος ἤθελεν κατευθύ-
νει ἑαυτὸν, ὥς δύναται εἰς ὥριμος χριστια-
νὸς, οὐδεὶς ἐκ τῶν ἀδελφῶν ἡδύνατο δικαίως νὰ

περιφρονήσῃ τὴν νεότητά του, ἅν καὶ ἀκόμη οὗτος ἦτο νεώτερος ἀπὸ τινος ἐξ αὐτῶν.

B.ΤΙΜΟΘΕΟΥ β:1-2.

Ἡ προτροπὴ τοῦ Παύλου πρὸς τὸν Τιμόθεον, ἀποκαλῶν αὐτὸν "τέκνον μου," σημαίνει καὶ φανερῶνει τὴν μεγάλην ἀγάπην του πρὸς αὐτὸν, καὶ τὸ ἐνδιαφέρον του διὰ τὴν ὑψηλὴν αὐτοῦ πνευματικὴν εὐημερίαν. Ὁ Παῦλος συμβουλεύει αὐτὸν νὰ γείνη, "δυνατὸς ἐν τῇ χάριτι ἣτις εἶναι ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ." Οὐδεὶς χριστιανὸς δύναται νὰ γείνη ἀληθῶς δυνατὸς ἐν τῇ ἰδίᾳ αὐτοῦ ἰκανότητι. Ὅλοι χρειάζομεθα τὴν χάριν τοῦ Κυρίου ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους τῆς χριστιανικῆς ἡμῶν πορείας ἐν τῇ στενῇ ὁδῷ τῆς θυσίας.

Ὁ Παῦλος ὁμιλεῖ πρὸς τὸν Τιμόθεον περὶ τῶν πραγμάτων ἐκείνων ἅτινα εἶχεν ἀκούσει παρ' αὐτοῦ "διὰ πολλῶν μαρτύρων." Ὁ Τιμόθεος ἐταξείδευσεν πολλάκις μετὰ τοῦ Παύλου, καὶ θὰ εἶχεν ἀποκτήσῃ μεγάλην γνῶσιν τοῦ εὐαγγελίου, καθὼς τοῦτο ἐξήρχετο ἐκ τῶν χειλέων του. Τώρα ὁ Παῦλος παρήγγειλεν εἰς αὐτὸν νὰ παραδίδῃ τὴν ἀλήθειαν ταύτην εἰς πιστοὺς ἀνθρώπους, "οἵτινες ἤθελον εἰσθαι ἱκανοὶ καὶ ἄλλους νὰ διδάξωσιν."

Ὁ Παῦλος ἡγνώνει ὅτι ἡ πείγαιος διακονία του εὐρίσκετο εἰς τὸ τέλος τῆς, καὶ οὗτος ἔθετε τὸ θεμέλιον διὰ μίαν συνεχή διακονίαν τοῦ ἰδίου ἐνδόξου εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ, ὅπερ εἶναι "δύναμις Θεοῦ πρὸς σωτηρίαν εἰς πάντα τὸν πιστεύοντα." ΡΩΜ. α:16. Καὶ ἡ ἀγγελία τοῦ εὐαγγελίου ἐξηκολούθησε νὰ διακηρύττεται διὰ πιστῶν ἀνθρώπων. Ἀλλὰ καθὼς ὁ

Παῦλος προανήγγειλεν, φιλόδοξοι ἄνθρωποι ἡ-
γέθησαν ὥπως ἐλκύσουν μαθητὰς κατόπιν αὐτῶν,
καὶ οὕτω ἐπῆλθεν μεγάλη ἀποστασία ἐκ τῆς πί-
στεως..

Τὸ ἐδάφιδν μας εἶναι σπουδαῖον. Ἡ λέξις
"Γραφή" ἀπλῶς ἐννοεῖ γεγραμμένον, γράψιμον, ὡς
σημειώσεις, ὡς παράδειγμα χρησιμοποιούμενον
ὡς βάσις ἐνδς ἔργου. Ὅλαι αἱ γραφαὶ δὲν εἴ-
ναι "θεόπνευσται", ἐκτὸς μόνον ἐκεῖναι αἵ τι-
νες ἀποτελοῦν τὸν ἐμπνευσμένον Λόγον τοῦ Θε-
οῦ, ὅστις εἶναι "ὠφέλιμος" διὰ τὸν "ἄνθρωπον
τοῦ Θεοῦ," προετοιμάζων αὐτὸν διὰ καλὰ ἔργα.

---οοο---

ΠΡΟΤΡΟΠΗ ΔΙ' ΑΝΑΝΕΩΣΙΝ

" Τὸ αὐτὸ δὲ φρόνημα ἔστω ἐν ὑμῖν τὸ ὁ-
ποῖον ἦτο καὶ ἐν τῷ Χριστῷ Ἰησοῦ."
ΦΙΛΙΠΠ.β:5, ΚΟΛΟΣΣ.γ:1-17.

---οοο---

" Ἡ ἀγνοεῖτε, ἀδελφοὶ, ὅτι, ὅσοι ἐβαπτίσθη-
μεν εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν, εἰς τὸν θάνατον
αὐτοῦ ἐβαπτίσθημεν; Συνετάφημεν λοιπὸν
μετ' αὐτοῦ διὰ τοῦ βαπτίσματος εἰς τὸν
θάνατον, ἵνα καθὼς ὁ Χριστὸς ἀνέστη ἐκ
νεκρῶν διὰ τῆς δόξης τοῦ Πατρὸς, οὕτω
καὶ ἡμεῖς περιπατήσωμεν εἰς νέαν ζωὴν.
Διότι, ἐὰν ἐγγείναμεν σύμφυτοι μὲ αὐτὸν
κατὰ τὴν ὁμοιότητα τοῦ θανάτου αὐτοῦ, θέ-
λομεν εἶσθαι καὶ κατὰ τὴν ὁμοιότητα τῆς
ἀναστάσεως." ΡΩΜ. ε:3-5.

---οοο---

ΛΟΣ Ο ΚΟΣΜΟΣ τῆς ἀνθρωπότητος ἀποθνήσκει ἕνεκεν τῆς ἀρχικῆς ἀμαρτίας, ἀλλ' οἱ πιστοὶ ἐν τῷ χυθέντι αἵματι τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἔχουν διὰ ἀφύγει τὴν καταδίκην ταύτην. Ὅπως

δήποτε, οὗτοι ἀποθνήσκουν ἐπίσης, ὅχι ὡς ἄνθρωποι ἀμαρτωλοὶ, ἀλλὰ ὡς συντροφοὶ συνθυσιάσται μετὰ τοῦ Ἰησοῦ. Εἶναι "σύμφυτοι" ἐν τῇ ὁμοιότητι τοῦ θανάτου Του, ὅστις ἦτο ἐθελοντικὸς θάνατος, μὲ τὴν ὑπόσχεσιν ὅτι οὗτοι θέλουσιν εἶσθαι καὶ κατὰ τὴν ὁμοιότητα τῆς ἀναστάσεως Αὐτοῦ, ἐὰν μείνωσιν πιστοὶ μέχρι θανάτου. Ὅλοι οἱ ἄνθρωποι θέλουσιν ἐγερθῆ ἐκ τοῦ θανάτου, ἀλλ' ἡ ἐγερσις αὐτῶν θὰ γείνη διὰ νὰ ζήσουν ἐδῶ ἐπὶ τῆς γῆς, ἐγερσις ἀποκαταστάσεως εἰς ἀνθρωπίνην τελειότητα, ὡς ἦτο ὁ Ἀδὰμ ἐν τῷ Παραδείσῳ, "εἰκὼν καὶ ὁμοίωμα τοῦ Θεοῦ." ΓΕΝ. α: 26.

"Ἐὰν λοιπὸν συνανέστητε μετὰ τοῦ Χριστοῦ." Ἐν τῇ πρὸς ΡΩΜ. ς:4, ὁ Παῦλος ἀναφέρεται εἰς τοῦτο ὡς "περιπατοῦντας εἰς νέαν ζωὴν." Ἡ ἀνάστασις τοῦ Ἰησοῦ δὲν ἔλαβε χώραν μέχρι τῆς τρίτης ἡμέρας μετὰ τὸν θάνατόν Του. Ἡ ἀνάστασις ὅμως ἡμῶν δὲν θὰ γείνη ὁμοία Αὐτοῦ, ἀλλὰ πρέπει νὰ ἀναμείνη τὴν συμπλήρωσιν τῆς θυσίας μας μέχρι θανάτου. Ἀλλ' εἰς τὰ ἐδάφια ταῦτα ὁ ἀπόστολος χρησιμοποιεῖ τὴν νέαν ἀναστηθεῖσαν ζωὴν ὡς ἐξεικόνισιν τοῦ γεγνότος, ὅτι, ἀφοῦ ἔχομεν τὴν ἔνδοξον ταύτην ἐλπίδα, δύναται αὕτη νὰ μᾶς ὁδηγήσῃ καὶ τώρα εἰς μίαν "νέαν ὁδὸν ζωῆς."

Καὶ ἐὰν προσπαθῶμεν νὰ βαδίσωμεν τὴν Νέαν ζωὴν, δυνάμεθα συνεχῶς "δυνάμεθα νὰ ζητῶμεν τὰ ἀνω, ὅπου ὁ Χριστὸς ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς." Ὁ Παῦλος ἔγραψεν ὅτι ὁ Χριστὸς

"ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ." ΕΒΡ. 1β:2. Καὶ μετὰ τὴν ἀνάστασιν καὶ ἐξύψωσιν τοῦ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν, "Ὅστις νικᾷ, θέλω δώσει εἰς αὐτὸν τὴν καθίστη μετ' ἐμοῦ ἐν τῷ θρόνῳ μου, καθὼς ἐγὼ ἐνίκησα, καὶ ἐκάθισα μετὰ τοῦ Πατρὸς μου ἐν τῷ θρόνῳ αὐτοῦ." ΑΠΟΚ. γ:21.

Ἡ μόνη ἐλπίς ζωῆς τοῦ χριστιανοῦ εἶναι ἐν Χριστῷ, καὶ αὕτη εἶναι ἡ ἐξ ἀναστάσεως ζωὴ μετ' Αὐτοῦ, ἣτις ὀνομάζεται ἀλλαχοῦ "Ἡ πρώτη ἀνάστασις." ΑΠΟΚ. κ 6. "Ὅταν ὁ Χριστὸς, ἡ ζωὴ ἡμῶν φανερωθῇ, τότε καὶ σεῖς θέλετε φανερωθῇ μετ' Αὐτοῦ ἐν δόξῃ." ΚΟΛ. γ:3. Ὅταν Οὖτος καθίστη ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς δόξης Αὐτοῦ ἵνα κρίνῃ καὶ κυβερνήσῃ τὸν κόσμον, θὰ συμματάσῃ μεν τοῦ θρόνου τούτου.

Ἐνεκεν τῆς ἐνδόξου ταύτης ἐλπίδος, νοουθετούμεθα νὰ "νεκρώσωμεν" τὰ μέλη ἡμῶν, καὶ ὅλας τὰς ἐπιγείους ἐλπίδας, σκοποὺς καὶ ἀγάπας, καὶ καθαρίσωμεν ἑαυτοὺς καθὼς ὁ Θεὸς εἶναι καθαρὸς, καὶ ὁ ἀγαπητὸς Αὐτοῦ Υἱὸς εἶναι καθαρὸς. Πρέπει νὰ "ἀπεκδυθῶμεν τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον, μετὰ τῶν πράξεων αὐτοῦ, καὶ νὰ ἐνδυθῶμεν τὸν νέον ἄνθρωπον τὸν κτισθέντα κατὰ τὴν εἰκόνα τοῦ κτίσαντος αὐτὸν." Ὁ Παῦλος ἀριθμοῖ τὰ στοιχεῖα τοῦ χαρακτῆρος τοῦ χριστιανοῦ, τὸν ἀποτελοῦντα τὸν "νέον ἄνθρωπον," λέγων, "ἐνδύθητε σπλάγχνα οἰκτιρμῶν, χρηστότητα, ταπεινοφροσύνην, πραότητα, μακροθυμίαν, ὑποφέροντες ἀλλήλους." Καὶ προσθέτει, "Καὶ ἐπὶ πᾶσι τούτοις ἐνδύθητε τὴν ἀγάπην ἣτις εἶναι ὁ σύνδεσμος τῆς τελειότητος." ΚΟΛ. γ:12-14.

Πρέπει νὰ ἀφήσωμεν τὴν εἰρήνην τοῦ Θεοῦ νὰ κυβερνᾷ ἐπὶ τῶν καρδιῶν ἡμῶν, ψάλλοντες ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν πρὸς τὸν Κύριον. ΑΜΗΝ.

«Ὁ Πάστορ Ρῶσσελλ
δὲν εἶναι ὁ ἱδρυτὴς τῶν
Μαρτύρων τοῦ Ἰεχωβά.»

NEKEN τῆς εὐρείας διαφημίσεως τῶν "ΜΑΡΤΥΡΩΝ ΤΟΥ ΙΕΧΩΒΑ" ὁ Πάστορ Ρῶσσελλ δὲν ἦτο ὁ ἱδρυτὴς τῆς θρησκευτικῆς αὐτῆς Ὀμάδος. Οὗτος οὐδέποτε συνεσχέτισθη μὲ τοὺς "ΜΑΡΤΥΡΑΣ ΤΟΥ ΙΕΧΩΒΑ," καὶ οὐδέποτε ἠξίωσε τὸ ὄνομα τοῦτο. Ὁ Πάστορ C.T. RUSSELL ἀπέθανε τὸ 1916. Οἱ "ΜΑΡΤΥΡΕΣ ΤΟΥ ΙΕΧΩΒΑ" ἤλθον εἰς τὸ εἶναι των πολλὰ ἔτη μετέπειτα. Συσχετίζοντες τὸν Πάστορα Ρῶσσελλ μὲ τοὺς "ΜΑΡΤΥΡΑΣ ΤΟΥ ΙΕΧΩΒΑ," ἀφήνει ὀριστικὴν λε-
λανθασμένην ἀποψιν, ὅτι αἱ διδασκαλαίαι καὶ πιστεύω αὐτῶν εἶναι ὅμοιαι μετὰ τοῦ Πάστο-
ρος Ρῶσσελλ. Ἡ ἀποψις αὕτη δὲν εἶναι ἀληθής.

Ὁ ΠΑΣΤΩΡ ΡΩΣΣΕΛΛ ἵδρυσε ἐκεῖνο τὸ ὅποῖον ὀνομάσθη "Ο ΒΙΒΛΙΚΟΣ ΚΑΙ ΦΥΛΛΑΔΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ Ἡ ΣΚΟΠΙΑ ΤΟΥ ΠΥΡΓΟΥ, μὲ ἔκδοσιν τοῦ Περιοδικοῦ " Ἡ ΣΚΟΠΙΑ ΤΗΣ ΣΙΩΝ." Τὸ κίνημα τοῦτο ἔσχε τὴν ἀρχὴν του ἐν ΑΛΛΕΓΓΤΕΝΗ τῆς ΠΕΝΣΥΛΒΑΝΙΑΣ, καὶ ζηλωταὶ χριστιανοὶ τότε ἐσχημάτισαν τάξιν συναθροίσεων διὰ προχωρη-
μένην Σπουδὴν τῶν Γραφῶν, ἐνεκὲν τῆς ἀπισ-
τίας ἣτις ὑψοῦτο τότε ἐν τῇ κοινωνίᾳ. Τὸ 1879 ἐσχηματίσθη " Ἡ ΣΚΟΠΙΑ ΤΗΣ ΣΙΩΝ." Ὁ Σύλλογος οὗτος δὲν ἔγεινεν Ἡ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΕΞΟΥ-
ΣΙΑ ΤΩΝ ΤΑΞΕΩΝ, διότι ὅλοι οἱ μετὰσχοντες

μελετηταὶ τῆς Βίβλου διεκράτουν ἰσχυρῶς τὴν
ἀτομικὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς διοικήσεως τῶν
Τάξεων των.

Ὁ "ΒΙΒΛΙΚΟΣ ΚΑΙ ΦΥΛΛΑΔΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ Η
ΣΚΟΠΙΑ ΤΟΥ ΠΥΡΓΟΥ" ὑπηρέτησε πρὸς συντονισ-
μὸν τοῦ ἔργου τῶν διαφόρων Τάξεων, συνεργα-
σίαν πάντων. Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Πάστορος
Ρῶσσελλ τὸ 1916, ὁ σκοπὸς τοῦ "ΒΙΒΛΙΚΟΥ ΚΑΙ
ΦΥΛΛΑΔΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ" ἡλλαξε καθολοκληρίαν.
Αἱ διδασκαλῖαι τῶν ἑξ Τόμων τῶν "ΓΡΑΦΙΚΩΝ
ΜΕΛΕΤΩΝ" καὶ ἄλλων συγγραμμάτων τοῦ Πάστο-
ρος Ρῶσσελλ, ἄλλα ἡλλαξαν καὶ ἄλλα ἀπερρίφ-
θησαν. Ἡ ἁρμονία τῶν Τάξεων καὶ τῆς συνερ-
γασίας μετὰ τοῦ "ΣΥΛΛΟΓΟΥ" ἔπαυσε, καὶ ὁ
"ΣΥΛΛΟΓΟΣ" ἀπέβη Ἡ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΚΕΦΑΛΗ ΚΑΙ ΕΞΟΥ-
ΣΙΑ ΤΩΝ ΤΑΞΕΩΝ, ἐκείνων αἱ ὁποῖαι ἦσαν ἑ-
τοιμοὶ νὰ ὑποκύβουν καὶ ὑποταχθοῦν εἰς τὴν
ΚΕΝΤΡΙΚΗΝ ΑΥΤΗΝ ΚΕΦΑΛΗΝ ΚΑΙ ΕΞΟΥΣΙΑΝ.

Αἱ βασικαὶ διδασκαλῖαι ἐπικινδύνως ἐξε-
τράπησαν ἐκ τῶν διδασκαλιῶν τοῦ Πάστορος
Ρῶσσελλ, καὶ μετ' οὐ πολὺ ὁ Δικαστῆς Ρόδερ-
φορ διεκήρυξεν ὅτι, ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι συσ-
χετίζονται -ὑποκύπτουν- εἰς τὴν ΒΙΒΛΙΚΗΝ
ΚΑΙ ΦΥΛΛΑΔΙΚΗΝ ΕΤΑΙΡΙΑΝ Η ΣΚΟΠΙΑ ΤΟΥ ΠΥΡΓΟΥ
εἶναι καὶ ὀνομάζονται εἰς τὸ ἑξῆς "MARTYRES
TOY IECHΩBA " ἐπὶ τῆς γῆς. Ἐνταῦθα εἶναι ἔν-
θα τὸ ὄνομα τοῦτο ἐνεφανίσθη- οὐχὶ βεβαίως
εἰς τὸν καιρὸν οὐδὲ ὑπὸ τοῦ Πάστορος Ρῶσσελλ.

Εἶναι ἀληθές ὅτι ὁ J.F. RUTHERFORD ἀνέ-
λαβε τὴν Προεδρείαν τῆς "ΒΙΒΛΙΚΗΣ ΚΑΙ ΦΥΛ-
ΛΑΔΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ Η ΣΚΟΠΙΑ ΤΟΥ ΠΥΡΓΟΥ" ἡ
ἰδρυθεῖσα ὑπὸ τοῦ Πάστορος Ρῶσσελλ. Ἀλλὰ,
τὶ τὸ γενικὸν κοινὸν δὲν γνωρίζει εἶναι ὅτι

ἀμέσως ὁ Ρόδερφορντ ἤρχισε νὰ διαχωρίζῃ τὸ κίνημα ἀπὸ τὴν ἀρχικὴν διδασκαλίαν καὶ πνεύματος, καὶ νὰ ἐδραιώσῃ τελείως νέαν ἰδίαν Ὁργάνωσιν. Ἡ τάσις αὕτη ἐξηκολούθησεν ὑπὸ τῶν μετ' μετέπειτα ἀρχηγῶν, καὶ Προέδρων. Αἱ ἐπαναστατικαὶ αὗται ἀλλαγαὶ συμπεριλαμβάνουν καὶ τὴν ἀντικατάστασιν τοῦ ὀνόματος ΜΕΛΕΤΗΤΑΙ ΤΗΣ ΒΙΒΛΟΥ εἰς "MARTYRES ΤΟΥ ΙΕΧΩΒΑ."

Τοῦτο τελείως ἥλλαξε τὴν ἀρχικὴν πολιτείαν καὶ σκοπὸν τοῦ ἰδρύματος, καὶ ὡς κεφαλὴ τῆς ἰδίας αὐτοῦ Ὁργανώσεως, τὸ 1938 ἐπεισε τοὺς ὁπαδοὺς του ὅτι, ἡ Ὁργάνωσις αὕτη εἶναι "Θεοκρατία", τῆς ὁποίας αὐτὸς ὡς ἀρχηγὸς καὶ Πρόεδρος εἶναι ἡ "Κεφαλὴ," ὡς ἐκ τούτου, οὔτε ἄτομον οὐδὲ ὁμὰς τις ἔχει ὁποιανδήποτε φωνὴν εἰς τὴν διαχείρισιν τοῦ ἔργου. Ὅλοι θὰ λαμβάνουν διαταγὰς ἐκ τοῦ K E N T P O Y, τοιαῦται δὲ διαταγαί, ἰσχυρίζετο, ἤρχοντο ἐξ Αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ, μέσω τῆς Ὁργανώσεως, τῆς ὁποίας ὁ Ρόδερφορντ ἦτο ἡ Κεφαλὴ.

Μὲ τὴν τελείαν αὐτὴν ἀλλαγὴν τῆς Διοικήσεως καὶ τῆς ὀνομασίας, ὑπῆρξεν ἐπίσης ἐκεῖ βαθμιαία ἔκθεσις τῆς ὅλης διδασκαλίας, ριζικῆς, διαφόρου πνεύματος καὶ σκοποῦ ἀπὸ ὅ,τι ἐκήρυττεν ὁ Πάστορ Ρῶσσελλ, διδασκαλίαν τὴν ὁποίαν ἡγάπων καὶ ἀπεδέχθησαν τότε χιλιάδες εἰς τὰς ἡμέρας αὐτοῦ.

ΟΙ ΜΕΛΕΤΗΤΑΙ ΤΗΣ ΒΙΒΛΟΥ

ΣΗΜΕΡΟΝ.

Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Πάστορος Ρῶσσελλ,

Ο ΒΙΒΛΙΚΟΣ ΚΑΙ ΦΥΛΛΑΔΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ Η ΣΚΟΠΙΑ ΤΟΥ ΠΥΡΓΟΥ, με τὸ νέον ὄνομα "ΜΑΡΤΥΡΕΣ ΤΟΥ ΙΕΧΩΒΑ," ἤρχισε νὰ ὑψοῦται καὶ αὐξάνη εἰς ἐπιβλητικὴν ἱεραρχίαν ἐπὶ τῶν ποτε ἐλευθέρων Τάξεων τοῦ λαοῦ τοῦ Κυρίου. Πολλοὶ ἠρνήθησαν νὰ παραδώσουν τὴν χριστιανικὴν αὐτῶν ἐλευθερίαν καὶ νὰ ὑποταχθοῦν, καὶ ἐνταῦθα ἤρχισε τὸ ἔργον τοῦ διαχωρισμοῦ. Ἐνωρὶς ἀπὸ τὸ 1917, ἡ ἔξοδος ἐκ τῆς Ὀργανώσεως καὶ τῆς "θεοκρατίας" ἤρχισε, καὶ ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἐξετίμησαν ἀπ' ἀρχῆς τὴν θαυμαστὴν ἁρμονίαν τῆς ἀληθείας τῆς Γραφῆς, καθὼς ἐδίδαξεν αὐτὴν ὁ Πάστορ Ρῶσσελλ, ἀναγνωρίζονται σήμερον ὡς "ΜΕΛΕΤΗΤΑΙ ΤΗΣ ΒΙΒΛΟΥ."

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΙ

Αἱ ἀκόλουθοι διδασκαλίαι ἐκτίθενται ὡς παράδειγμα, διὰ νὰ ἀποδειχθῇ, ὅτι οἱ ΜΕΛΕΤΗΤΑΙ ΤΗΣ ΒΙΒΛΟΥ ἀκόμη διακρατοῦν τὰς βασικὰς διδασκαλίας τοῦ Πάστορος Ρῶσσελλ, ἐν ἐντιθέσει μὲ τοὺς "ΜΑΡΤΥΡΑΣ ΤΟΥ ΙΕΧΩΒΑ," οἵτινες ἀπέρριψαν αὐτὰς.

Μία τῶν βασικῶν διδασκαλιῶν τῆς Γραφῆς, ἣν ὁ Πάστορ Ρῶσσελλ ἐδίδασκεν, ἦτο ὅτι, ὅλοι θὰ ἔλθουν εἰς "τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀληθείας" περὶ Θεοῦ πρὶν ἢ τεθῶσιν ὑπὸ δοκιμασίαν καὶ κρίσιν τελικῆς αἰωνίου ζωῆς. Διότι, διὰ τὴν πλειονότητα τῆς ἀνθρωπότητος, τοῦτο θὰ εἶναι ὅταν θὰ ἐγερθῶσιν ἐκ τῶν νεκρῶν, κατὰ τὸν καιρὸν τῆς γενικῆς ἀναστάσεως. Ἡ τελευταία αὐτῶν κρίσις θὰ βασιίζεται ἐπὶ τῆς διαγωγῆς των ἀφοῦ φωτισθῶσιν, καὶ οὐχὶ ὅταν οὗτοι εὐρίσκοντο ἐν τῇ ἀγνοίᾳ. Ἡ διδασκαλία αὕτη τῆς Γραφῆς ἐπέφερε τὸν διαχωρισμὸν τῶν

ΜΕΛΕΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΒΙΒΛΟΥ ἀπὸ ὅλας τὰς θρησκευ-
τικὰς ἀποχρώσεις. Τώρα ἀποχωρίζονται ἐκ τῶν
ΜΑΡΤΥΡΩΝ ΤΟΥ ΙΕΧΩΒΑ.

Ὁ Πάστωρ Ρῶσσελλ ἐπίστευε καὶ ἐδίδασ-
κεν εἰς μέλλουσαν περίοδον εὐκαιρίας πρὸς
δοκιμασίαν, διότι ἡ Γραφή διδάσκει αὐτὴν,
καὶ πῶς -καθὼς ὁ Θεὸς διακηρύττει- τοῦτο εἶ-
ναι ἕνεκεν τοῦ ὅτι, ἑκατομμύρια ἀπέθανον
καὶ ἐξακολουθοῦν νὰ ἀποθνήσκουν χωρὶς ποτε
νὰ ἔχουν ἀκούσῃ περὶ τοῦ Εὐαγγελίου.

Ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι ἤκουσαν, ἀβεβαιότης
καὶ σύγχυσις διακατέχει τὰς διανοίας αὐτῶν,
διότι ὁ ἐκκλησιαστικισμὸς τῆς σήμερον ἔχει
ἐπιφορτίσει τὸν κόσμον μὲ ἀντιμαχομένας καὶ
ἀλληλοσυγκρουόμενας διδασκαλίας καὶ πιστεύω
μὴ διδασκομένας εἰς τὸν Λόγον τοῦ Θεοῦ.

Οἱ "ΜΑΡΤΥΡΕΣ ΤΟΥ ΙΕΧΩΒΑ" δὲν βλέπουν οὐ-
δεμίαν εὐκαιρίαν, εἰς οὐδένα ἐκ τῆς παρού-
σης γενεᾶς, ὅστις δὲν ἀποδέχεται τὰς διδασ-
καλίας των-ὅπερ ἐννοεῖ, ὅτι, τὸ μέγιστον μέ-
ρος τοῦ πληθυσμοῦ τῆς γῆς, θὰ καταστραφῇ αἰ-
ωνίως κατὰ τὸν Ἀρμαγεδδῶνα. Εἰς τὸ ζήτημα
τοῦτο, αἱ ἀπόψεις των εἶναι ὀλιγότερον ἐπι-
εικεῖς ἀπὸ τὰς ἐκκλησιαστικὰς ἀποχρώσεις.

Ὅχι μόνον οὗτοι δὲν διακατέχουν οὐδεμί-
αν ἐλπίδα διὰ τοὺς ζῶντας σήμερον, οὔτινες
δὲν ἀποδέχονται τὰς διδασκαλίας των, ἀλλ' οὐ-
τοι διακρατοῦν οὐδεμίαν ἐλπίδα καὶ διὰ τὰ
πολλὰ ἑκατομμύρια τῶν πληθῶν, ἅτινα κατῆλθον
εἰς τὸν τάφον μετὰ τὴν δημιουργίαν καὶ πτώ-
σιν τοῦ ἀνθρώπου. Οὗτοι πιστεύουν καὶ διδάσ-
κουν ὅτι τὸ πλεῖστον τούτων ἀπωλέσθησαν αἰ-

ωνίως, ἄνευ ἐλπίδος ἀναστάσεως, ἐνῷ ὁ Πάστωρ Ρῶσσελλ ὑπεδείκνυε τὰς Γραφὰς, ἔνθα διακηρύττεται, ὅτι ὅλοι θα ἐπανέλθουν "εἰς τὴν προτέραν αὐτῶν κατάστασιν," καὶ αὐτοὶ ἀκόμη τῶν Σοδόμων καὶ Γομόρρων. ΙΕΖ.ις:55.

Καὶ ὁ Κύριος ἡμῶν, εἰς ΜΑΤΘ.ι:15, βεβαίοντι τὴν σκέψιν ταύτην τῆς προφητείας, λέγων, "Ἀληθῶς σὰς λέγω, Ἐλαφροτέρα θέλει εἶσθαι ἡ τιμωρία ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως εἰς τὴν γῆν τῶν Σοδόμων καὶ Γομόρρων, παρὰ εἰς τὴν πόλιν ἐκείνην." Ὁ Κύριος ὠμίλει εἰς τοὺς Ἰουδαίους τῶν ἡμερῶν Του. Τοιουτοτρόπως ὁ Κύριος ἡμῶν ὑπεδείκνυε τὴν μέλλουσαν ἡμέραν τῆς κρίσεως καὶ δι' ἐκείνους τοὺς λαοὺς οἵτινες ἀπέθανον πολλοὺς αἰῶνας πρὶν. Καὶ ὁ Παῦλος λέγει εἰς ΠΡΑΞΕΙΣ ιζ:31, τὰ ἑξῆς,

" Διότι προσδιώρισεν ἡμέραν, ἐν ᾗ μέλει νὰ κρίνῃ τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ δι' ἄνδρὸς τὸν ὁποῖον διώρισε, καὶ ἔδωκεν εἰς πάντας βεβαίωσιν περὶ τοῦτου, ἀναστήσας αὐτὸν ἐκ νεκρῶν."

Οἱ "ΜΑΡΤΥΡΕΣ ΤΟΥ ΙΕΧΩΒΑ" ἀρνοῦνται ὅτι ὁ Ἀδὰμ θὰ ἔχῃ ποτε ἀνάστασιν, ἐνῷ αἱ Γραφαὶ καθαρῶς διακηρύττουν ὅτι ὁ Χριστὸς "ἐγεύθη θάνατον ὑπὲρ παντὸς ἀνθρώπου." ΕΒΡ.β:9, Α΄ ΤΙΜ. β:5,6. Ὁ Πάστωρ Ρῶσσελλ ὑπέδειξε πολλὰ τοιαῦτα χωρία, ὡς τοῦ Α΄ ΚΟΡ.ιε 22, ὅπερ ἀναγινώσκει,

"Ἐπειδὴ καθὼς πάντες ἀποθνήσκουσιν ἐν τῷ Ἀδὰμ, οὕτω καὶ πάντες θέλουσι ζωοποιηθῇ ἐν τῷ Χριστῷ.."

Ἐπίσης,

Εἰς ΩΣΗΕ ιγ:14, ἀναγινώσκομεν,

"Ἐκ χειρὸς ᾧδου θέλω ἐλευθερώσει αὐ-
τοὺς, ἐκ θανάτου, θέλω σώσει αὐτοὺς.
Ποῦ εἶναι, θάνατε, ὁ ὄλεθρός σου;
Ποῦ, ᾧδη, ἡ φθορὰ σου;"

Ἡ Λέξις "ANTIΛΥΤΡON" παρεγνωρίσθη παρὰ
τῶν "MARTYΡON TOY IEΧΩBA." Ἀντίλυτρον ση-
μαίνει "ἀντίστοιχος ἀξία," καὶ ὁ Κύριος ἡ-
μῶν ἦτο ἡ τελεία ἀντίστοιχος ἀξία τοῦ Ἀδὰμ.
Ἡ ἀντίστοιχος ἀξία τοῦ θανάτου τοῦ Ἰησοῦ
δὲν ἦτο διὰ τὸν Ἀβελ, ἢ τὸν Ἀβραάμ ἢ δι' οἱ-
ονδήποτε ἐν τοῦ Ἀδαμιαίου γένους, διότι ὅ-
λοι εἶναι ἀτελεῖς, γεννηθέντες ἐξ ἀτελοῦς
Πατρὸς. Ἀλλ' ὁ Ἰησοῦς, ὡς τέλειος ἄνθρωπος
ἐγένετο ἡ ἀπολυτρωτικὴ τιμὴ τοῦ τελείου
ἀνθρώπου Ἀδὰμ, καὶ βεβαίως παντὸς ἀπογόνου
αὐτοῦ, ἐξελθόντος ἐκ τῆς ὀσφύος αὐτοῦ. Ἐὰν
ὁ Ἀδὰμ δὲν θὰ ἐγερθῇ, τότε ποῖον ἀπελύτρω-
σεν ὁ Κύριος; Τίνος ἀντίστοιχος ἀξία ἐγέν-
ετο;!..

Ὁ Πάστωρ Ρῶσσελλ ἐκήρυττε, κατὰ τὰς
Γραφὰς, ὅτι τώρα "εἶναι ἡμέρα σωτηρίας," διὰ
τὴν Νύμφην τοῦ Χριστοῦ, διὰ τὸ "Μικρὸν Ποίμ-
νιον," καὶ ὅτι ἄλλη ἡμέρα σωτηρίας ἀναμένει
γενικῶς τὸ ἀνθρώπινον γένος κατὰ τὸν Χίλιετῇ
Αἰῶνα, καὶ ὁ Πέτρος ὀνομάζει τὴν "ἡμέραν ἐ-
κείνην" ἡμέραν ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ ΠΑΝΤΩΝ, λέγων,

" καιρῶν ἀποκαταστάσεως πάντων ὅσα ἐλά-
λησεν ὁ Θεὸς ἀπ' αἰῶνος διὰ στόματος
πάντων τῶν ἁγίων αὐτοῦ προφητῶν."

ΠΡΑΞ. γ:21.

Τὰ κηρύγματα τοῦ Πάστορος Ρῶσσελλ περὶ ἀ-

ποκαταστάσεως πάντων ἐπὶ τῆς γῆς, ἦλθον εἰς σύγκρουσιν μὲ τοὺς θρησκευτικοὺς ἄρχοντας τοῦ χριστιανικοῦ κόσμου. Κατὰ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον-καὶ ἐξακολουθεῖ καὶ σήμερον- ὅλοι οἱ εὐαγγελικοὶ κήρυκες ἐδίδασκον κατὰ γράμμα κόλασιν πυρὸς καὶ θείου αἰωνίου δι' ἐκεῖνους οἱ ὅποιοι δὲν ἐδέχθησαν τὸν Χριστὸν ἐν ταύτῃ τῇ ζωῇ. Οὗτοι ἐφρόνουν, ὅτι φόβος αἰωνίου πυρὸς ἦτο ἀναγκαῖος διὰ νὰ σταματήσῃ τὸ κακὸν, καὶ ἐν ἀνάγκῃ, νὰ φέρῃ ταχείαν σωτηρίαν.

Πολλοὶ θεολόγοι ἔκτοτε ἐπεξέτεινον τὴν ιδέαν αὐτὴν τῆς σωτηρίας πέραν τῆς ζωῆς αὐτῆς, ἀλλ' οἱ "MARTYRES TOY IEΩBA," διακρατοῦν ἰσχυρῶς τὴν στάσιν ὅτι, ἐκεῖνοι οἵτινες ἀπορρίπτουν τὸ ἄγγελμα αὐτῶν, σήμερον, ἀπορρίπτουν τὴν αἰωνίον αὐτῶν σωτηρίαν.

Ἐναντίον τῶν λόγων τοῦ Κυρίου, ὅθεν, ἕκαστος "MARTYS TOY IEΩBA," γίνεται ἱεραπόστολος ζωῆς καὶ θανάτου, μεταχειριζόμενος τὸν φόβον τῆς αἰωνίου καταστροφῆς, ἢ τοῦ Δευτέρου Θανάτου, ὡς τὴν τελικὴν ἐκκλησίαν διὰ τὴν σωτηρίαν τοῦ κόσμου εἰς τὸ ἄγγελμα αὐτῶν.

Τὴν διδασκαλίαν ταύτην "τοῦ φόβου" ὁμοίως τὴν χρησιμοποιοῦν πρὸς ἐκφοβισμόν τῶν ἰδίων αὐτῶν ὁπαδῶν εἰς τὴν ὑποταγὴν τῆς Ὁργανώσεως, μέσῳ φόβου καταστροφῆς αὐτῶν ἐν τῷ ΔΕΥΤΕΡῳ ΘΑΝΑΤῳ. Οὗτοι ἐσφαλμένως ἐφαρμόζουν τὰς ἐντολὰς τῆς Γραφῆς, ὅτι αὐταὶ λειτουργοῦν μόνον μέσῳ τῆς "θεοκρατικῆς αὐτῶν Κυβερνήσεως," ἐντεῦθεν, παρακοὴ εἰς τὴν Ὁργάνωσιν, λέγουν, εἶναι παρακοὴ εἰς Αὐτὸν

τὸν Θεὸν, διαστρέφοντες τοὺς λόγους καὶ προ-
τροπὰς τοῦ Παύλου εἰς ΡΩΜ. ιγ:1-8 ὅτι ὁ Θε-
οκρατικὸς αὐτῶν Σύλλογος εἶναι "αἱ ὑπερέχου-
σαι ἐξουσίαι."

Τὸ χωρίον ΗΣΑΙΑ μγ:12, "Σεῖς εἴσθε μάρ-
τυρὲς μου," τὸ ἐφήρμωσαν εἰς ξαντοὺς, κηρύτ-
τοντες ὅτι ὁ Ἰουδαϊκὸς λαὸς ὡς ἔθνος καὶ
ὡς ἄτομα δὲν ἔχει οὐδεμίαν εἰδικὴν θέσιν
εἰς τὸ σχέδιον τοῦ Θεοῦ μετὰ τὸν θάνατον
τοῦ Ἰησοῦ. Ἐνῷ τοῦναντίον, ἡ Γραφή διακηρύτ-
τει, καὶ ὡς ἐκ τούτου ὁ Πάστὼρ Ρῶσσελλ ἐδί-
δασκεν, ὅτι ὁ λαὸς Ἰσραὴλ ὡς ἔθνος καὶ ὡς
λαὸς ἔχει σπουδαῖον μέρος εἰς τὸ Θεῖον Σχέ-
διον διὰ τὸν ἄνθρωπον. Ἰδετε ἸΕΡ. λ:3, κδ:
6,7, λα:28-34, ΗΣΑΙΑ α:26, ΡΩΜ. ια:25-32,
κ.λ.π.

Οἱ ἀκόλουθοι τοῦ Ἰησοῦ ἐνετάλησαν νὰ
ῥῆσαν "μάρτυρες Αὐτοῦ," τοῦ Χριστοῦ καὶ ὅχι
τοῦ Ἰεχωβά. Ἰδε ΠΡΑΞ. α:8, ΛΟΥΚ. κδ:47,48,
ΑΠΟΚ. ιβ:17.

"Καὶ θέλετε εἴσθαι εἰς ἐμὲ μάρτυρες,
καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐν πάσῃ τῇ Ἰ-
ουδαίᾳ καὶ Σαμαρείᾳ, καὶ ἕως ἐσχά-
του τῆς γῆς." ΠΡΑΞ. α:8.

Ἐκ τῶν γεγονότων τούτων καὶ ἄλλων δύνα-
ται νὰ θεωρηθῇ εὐκρινῶς, ὅτι ὁ Πάστὼρ Ρῶσ-
σελλ ἦτο οὔτε ὁ κατὰ γράμμα, οὐδὲ ὁ κατὰ
πνεῦμα ὁ ἰδρυτὴς τῶν "ΜΑΡΤΥΡΩΝ ΤΟΥ ΙΕΧΩΒΑ."

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

ΕΡΩΤ. Ποία είναι ἡ ἔννοια τῶν λόγων τοῦ Κυρίου εἰς MATΘ. ι:23, ὅταν ἀπέστειλεν Οὗτος τοὺς μαθητὰς νὰ κηρύξουν εἰς τὰς πόλεις τοῦ Ἰσραὴλ, λέγων, "δὲν θέλετε τελειώσει τὰς πόλεις τοῦ Ἰσραὴλ, ἕως οὗ ἔλθῃ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου;"

ΑΠΑΝΤ. Ἡ πλέον λογικὴ κατανόησις τοῦ χωρίου τούτου εἶναι ὅτι Οὗτος τοῦτο ἤνόεῖ καὶ ἀνεφέρετο. Ἀποστέλλων τοῦ μαθητὰς Του εἶπεν εἰς αὐτοὺς μεταξὺ ἄλλων, ὅτι οὗτοι θα παρεδίδωντο καὶ θὰ ἐφέρωντο ἐνώπιον Βασιλέων καὶ Ἡγεμόνων, καὶ θὰ ἦσαν "μισούμενοι ὑπὸ πάντων ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός Του, ἀλλ' ὁ ὑπομείνας μέχρι τέλους οὗτος θὲλῃ σωθῇ." MATΘ. ι:22. ΛΟΥΚ. ς:22 κ.λ.π.

Τοῦτο ὅμως δὲν συνέβη ἀκόμῃ εἰς τοὺς δώδεκα ἀποστόλους ἕως μετὰ τὸν θάνατον καὶ ἀνάστασιν Αὐτοῦ. Τὰ ἐδάφια 17-22, εἶναι ἀληθῶς, μᾶλλον περιγραφικὰ τοῦ διωγμοῦ καὶ τῆς ἀποστασίας κατὰ τὸν Εὐαγγελικὸν Αἰῶνα, παρὰ τῶν πειρῶν τῶν μαθητῶν ἐφ' ὅσον ὁ Ἰησοῦς ἦτο μετ' αὐτῶν.

Καταφαίνεται ὅθεν, ὅτι ὁ Ἰησοῦς ὡμίλει εἰς τοὺς μαθητὰς ὡς ἀντιπροσωπεύοντας πάντας τοὺς εἰς τὰ βήματα Αὐτοῦ ἀκολουθοῦντας καθ' ὅλους τοὺς μετέπειτα Αἰῶνας. Τὴν ἐντολὴν τὴν ὁποίαν μόλις εἶχε δώσει εἰς τοὺς μαθητὰς - νὰ πορευθοῦν καὶ νὰ κηρύξουν ὅτι "ἡ Βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἐπλησίαζεν," ἐδ.7- εἶ-

ναί ἡ ἰδία ἐντολή τὴν ὁποίαν ἐξέφρασε με-
τέπειτα μὲ τοὺς λόγους, "Ὑπάγετε, εἰς ὅλον
τὸν κόσμον, καὶ κηρύξατε τὸ εὐαγγέλιον εἰς
ὅλην τὴν κτίσιν." ΜΑΡΚ.Ις:15.

Ἡ μαρτυρία αὕτη θὰ ἐξηκολούθη ἕως τῆς
ἐπανόδου Του, καθὼς ἔχομεν ταύτην εἰς τοὺς
γνωστοὺς λόγους τοῦ ΜΑΤΘ. κδ:14, "Καὶ θέλει
κηρυχθῇ τοῦτο τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας
ἐν ὅλῃ τῇ οἰκουμένῃ, πρὶς μαρτυρίαν εἰς
πάντα τὰ ἔθνη, καὶ τότε θέλει ἔλθεῖ τὸ τέ-
λος." Τὸ κδον τοῦτο Κεφάλαιον ἐπαναλαμβάνει
τὴν προειδοποίησιν τὴν ὁποίαν ἔδωκε εἰς
τὸ 10ον Κεφ. ὅτι οἱ ἄληθεῖς Αὐτοῦ πιστοί,
θὰ παρεδίδοντο καὶ θὰ κατεδιώκοντο, καὶ ὅτι
τινὲς θὰ ἐπρόδιδον τοὺς ἀδελφοὺς αὐτῶν.

Ἡ ἔκφρασις "ἕωσοῦ ἔλθῃ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀν-
θρώπου," φαίνεται καθαρῶς νὰ ἀναφέρεται εἰς
τὸ ζον Κεφ. τοῦ προφήτου Δανιὴλ περὶ τῆς
Β'. Παρουσίας, καθὼς ἀναγινώσκομεν,

"Εἶδον ἐν τῷ ὁράματι τῆς νυκτὸς, καὶ ἰ-
δοῦ, ὡς Υἱὸς ἀνθρώπου ἦρχετο μετὰ τῶν
νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἔφθασεν ἕως
τοῦ Παλαιοῦ τῶν ἡμερῶν, καὶ εἰσῆγαγον
αὐτὸν ἐνώπιον αὐτοῦ. Καὶ εἰς αὐτὸν ἐ-
δόθη ἡ ἐξουσία, καὶ ἡ δόξα, καὶ ἡ βα-
σιλεία, διὰ νὰ λατρεύσιν αὐτὸν πάντες
οἱ λαοί, τὰ ἔθνη, καὶ αἱ γλῶσσαι. Ἡ ἐ-
ξουσία αὐτοῦ εἶναι ἐξουσία αἰώνιος, ἥ-
τις δὲν θέλει παρέλθει, καὶ ἡ βασιλεία
αὐτοῦ δὲν θέλει φθαρῇ." ΔΑΝ.ζ:13,14.

Εἶναι καταφανὲς ὅθεν, ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἡ-
θελε νὰ μεταδώσῃ ὅτι, ἡ ἀποστολὴ τῶν μαθη-

τῶν Αὐτοῦ θὰ ἐξηκολούθη καθ' ὅλην τὴν ζωὴν των, καθὼς καὶ καθ' ὅλην τὴν ζωὴν ὅλων τῶν πιστῶν, οἱ ὅποιοι θὰ ἤρχοντο κατόπιν αὐτῶν, γενεὰ κατόπιν γενεᾶς, ἕως τῆς ἐπανόδου Του.

Οὗτοι ἐνόμιζον ὅτι Οὗτος θὰ ἤρχετο εἰς τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτῶν, ὅπερ δὲν ἦτο τὸ σχέδιον τοῦ Θεοῦ, διότι ὁ Θεὸς ἔχει "χρόνους καὶ καιροὺς" δι' ἐκάστην φάσιν τοῦ Μεγάλου Αὐτοῦ σχεδίου. Ἡ ἐκλογὴ τῆς ἐκκλησίας, τοῦ Σώματος τοῦ Χριστοῦ, θὰ περιελάμβανεν μεγάλην χρονικὴν περίοδον, καὶ ἔπρεπε νὰ σμιλευθοῦν, δοκιμασθοῦν, λευκανθοῦν πρὶν ἀποτελέσουν ὡς λίθοι ζῶντες τὸν μέγαν Ναὸν, εἰς τὸν ὅποιον ὅλος ὁ κόσμος τῆς ἀνθρωπότητος θέλει εἰσέλθει.

Εἶναι ἀληθὲς ἀκόμη ὅτι τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Βασιλείας πρέπει νὰ κηρύττῃται ἐξακολουθητικῶς ἕως τῆς πλήρους ἀποκαλύψεως τοῦ Κυρίου ἐπὶ τοῦ ἐνδόξου Θρόνου τῆς Βασιλείας Του, Βασιλείαν τὴν ὁποίαν θὰ λατρεύωσιν "Πάντες οἱ λαοὶ, τὰ ἔθνη καὶ αἱ γλῶσσαι."

---οοο---

Μὲ χαρὰν προβῆτε δοῦλοι τοῦ Θεοῦ,
Καὶ μὲ καρτερίαν εἰς τὸ ἔργον Του,
Πάσας τὰς δυνάμεις θέσατε νῦν σεῖς,
Κ' εἰς τὸν Βασιλεῆα δείχθητ' εὐπειθεῖς.

---οοο---

Ἔχομεν μερίδα πάντες σ' τὸν ἄγρὸν,
Δώσατε τὸ ἄγγελμα εἰς τὸν λαὸν,
Τοῦ Θεοῦ τὸ ἔργον εἶναι θαυμαστὸν,
Κι' ἀμοιβὴν μεγάλην δίδει σ' τὸν πιστὸν.

Μαρτυρείται.

Χ Α Ρ Α Κ Τ Η Ρ

Ὁ Χαρακτήρ ἀποκτᾶται, δὲν λαμβάνεται οὐδὲ μεταδίδεται. Αὐξάνει ἀπὸ τῆς οὐσίας τῆς ψυχῆς τοῦ ἀνθρώπου. Δὲν δυνάμεθα νὰ φορέσωμεν αὐτὸν ὡς μανδύαν. Ὁριμάζει ὡς καρπὸς ἀπὸ τὰς οὐσίας τῆς ψυχῆς καὶ καρδίας. Στέφανος δόξης εἶναι ὁ χαρακτήρ.

Εἶναι ἡ εὐγενεστάτη περιουσία τοῦ ἀνθρώπου. Ὁ χαρακτήρ εἶναι προῖδν τῶν καθημερινῶν σκέψεων, λόγων καὶ πράξεων, καὶ φανεροῦται εἰς ἀνιδιοτέλειαν, μακροθυμίαν, ταπεινωφροσύνην, ἀγοθοεργίαν, συμπάθειαν, θυσιαζόμενος ὑπὲρ τῶν ἄλλων, ἀγωνιζόμενος κατὰ τοῦ πειρασμοῦ.

Ὁ χαρακτήρ δὲν ἀποκτᾶται φαντασιολογικῶς, ἀλλὰ πρέπει νὰ σφυρηλατηθῇ ἀτομικῶς, μετὰ κόπου, διότι "καθὼς φρονεῖ τις τοιοῦτος καὶ εἶναι."